

Dziennik Urzędowy L 295

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
14 listopada 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1327/2007 z dnia 13 listopada 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1328/2007 z dnia 13 listopada 2007 r. ustanawiające zakaz połowów morlesza bogara w obszarach ICES VI, VII i VIII (wody Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich) przez statki pływające pod banderą Hiszpanii	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1329/2007 z dnia 13 listopada 2007 r. ustanawiające zakaz połowów brosmu w wodach WE i wodach międzynarodowych obszaru ICES V, VI oraz VII przez statki pływające pod banderą Francji	5
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1330/2007 z dnia 24 września 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie przekazywania zainteresowanym stronom informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, o których mowa w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾	7

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2007/730/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 16 października 2007 r. w sprawie zgodności z prawem wspólnym środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo na mocy art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej ⁽¹⁾ 12

2007/731/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. zmieniająca decyzję 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu w Zjednoczonym Królestwie (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5549) ⁽¹⁾ ... 28

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ Wspólne działanie Rady 2007/732/WPZiB z dnia 13 listopada 2007 r. zmieniające wspólne działanie 2007/106/WPZiB przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie 30
- ★ Wspólne działanie Rady 2007/733/WPZiB z dnia 13 listopada 2007 r. zmieniające wspólne działanie 2007/369/WPZiB w sprawie utworzenia misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN) 31
- ★ Wspólne stanowisko Rady 2007/734/WPZiB z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie środków ograniczających wobec Uzbekistanu 34

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1327/2007

z dnia 13 listopada 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 listopada 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	62,7
	MK	18,4
	TR	80,3
	ZZ	53,8
0707 00 05	JO	196,3
	MA	67,7
	TR	114,7
	ZZ	126,2
0709 90 70	MA	66,6
	TR	95,8
	ZZ	81,2
0805 20 10	MA	93,8
	ZZ	93,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	39,6
	IL	69,0
	TR	77,0
	UY	99,1
	ZZ	71,2
0805 50 10	AR	65,5
	TR	99,4
	ZA	62,0
	ZZ	75,6
0806 10 10	BR	237,9
	TR	136,0
	US	267,2
	ZZ	213,7
0808 10 80	AR	80,9
	CA	95,9
	CL	33,5
	MK	31,5
	US	101,7
	ZA	85,8
0808 20 50	AR	49,4
	CN	56,0
	TR	129,4
	ZZ	78,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1328/2007**z dnia 13 listopada 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów morlesza bogara w obszarach ICES VI, VII i VIII (wody Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich) przez statki pływające pod banderą Hiszpanii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2015/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustanawiające na rok 2007 i 2008 wielkości dopuszczalne połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące niektórych głębiniowych zasobów rybnych ⁽³⁾ ustanawia kwoty na lata 2007 i 2008.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się również przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	67
Państwo członkowskie	Hiszpania
Stado	SBR/678-
Gatunek	Morlesz bogar (<i>Pagellus bogaraveo</i>)
Obszar	VI, VII i VIII (wody terytorialne Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji krajów trzecich)
Data	19.10.2007

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1329/2007**z dnia 13 listopada 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów brosmy w wodach WE i wodach międzynarodowych obszaru ICES V, VI oraz VII przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2007.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określonymu w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada, złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	70
Państwo członkowskie	Francja
Stado	USK/567EI.
Gatunek	Brosma (<i>Brosme brosmé</i>)
Obszar	Wody WE i wody międzynarodowe obszaru V, VI i VII
Data	14.10.2007

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1330/2007

z dnia 24 września 2007 r.

ustanawiające przepisy wykonawcze w zakresie przekazywania zainteresowanym stronom informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, o których mowa w art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2003/42/WE wymaga utworzenia krajowych systemów zgłaszania zdarzeń gwarantujących, że odpowiednie informacje będą zgłaszane, zbierane, przechowywane, chronione i przekazywane jedynie w celu zapobiegania wypadkom i zdarzeniom, a nie wskazywania winnych lub odpowiedzialnych.
- (2) Niniejsze rozporządzenie powinno stosować się do informacji podlegających wymianie pomiędzy państwami członkowskimi zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/42/WE. Informacje o krajowych zdarzeniach, przechowywane w krajowych bazach danych, powinny podlegać krajowym przepisom w zakresie publikacji informacji dotyczących bezpieczeństwa lotniczego.
- (3) Do celów niniejszego rozporządzenia termin „zainteresowane strony” powinien oznaczać wszelkie osoby mające możliwość przyczynienia się do poprawy poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego dzięki odpowiedniemu wykorzystaniu informacji dotyczących bezpieczeństwa, zebranych zgodnie z dyrektywą 2003/42/WE.
- (4) Krajowe punkty kontaktowe mają najdokładniejszą wiedzę na temat zainteresowanych stron z siedzibą na terytorium danego państwa członkowskiego. Aby wnioski o udzielenie informacji były rozpatrywane w najbardziej bezpieczny i skuteczny sposób, każdy

krajowy punkt kontaktowy powinien rozpatrywać wnioski o udzielenie informacji skierowane przez zainteresowane strony z siedzibą na terytorium danego państwa członkowskiego, natomiast wnioski skierowane przez zainteresowane strony z państw trzecich lub przez organizacje międzynarodowe powinny być rozpatrywane przez Komisję.

- (5) W późniejszym terminie Komisja może podjąć decyzję o powierzeniu odrębnemu organowi zarządzania wymianą informacji zgodnie z art. 6 dyrektywy 2003/42/WE oraz rozpatrywania wniosków skierowanych przez zainteresowane strony z państw trzecich lub przez organizacje międzynarodowe.
- (6) Komisja powinna przygotować wykaz punktów kontaktowych, który powinien być publicznie dostępny.
- (7) W celu zapobiegania nadużyciom w zakresie korzystania z systemu punkt kontaktowy otrzymujący wniosek o udzielenie informacji powinien sprawdzać, czy wnioskodawca jest zainteresowaną stroną, oraz poddać wniosek ocenie przed ustaleniem zakresu i poziomu szczegółowości udzielanych informacji.
- (8) Krajowe punkty kontaktowe powinny uzyskiwać wystarczające informacje pozwalające zatwierdzać i oceniać wnioski. W tym celu powinny korzystać z formularza obejmującego istotne informacje na temat wnioskodawcy i celu złożenia wniosku.
- (9) W przypadku niektórych zainteresowanych stron regularnie potrzebujących informacji dotyczących ich własnej działalności powinna istnieć możliwość przyjęcia ogólnej decyzji o udzielaniu informacji tym zainteresowanym stronom.
- (10) Wnioskodawca powinien zapewnić ochronę poufności informacji i ograniczyć zakres wykorzystania otrzymanych informacji do celów określonych we wniosku, które powinny być zgodne z zasadami ustalonymi dyrektywą 2003/42/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 4.7.2003, str. 23.

- (11) Wszystkie punkty kontaktowe powinny mieć możliwość monitorowania przypadków ponownego kierowania odrzuconego przez nie wniosku do władz innego państwa członkowskiego. Powinny także mieć możliwość korzystania z najlepszych doświadczeń innych punktów kontaktowych. W związku z tym powinny mieć dostęp do rejestru wniosków o udzielenie informacji i decyzji odnoszących się do tych wniosków.
- (12) Do transferu danych powinno stosować się nowoczesne rozwiązania technologiczne, zapewniając równocześnie ochronę całej bazy danych.
- (13) W celu umożliwienia Komisji przygotowania odpowiednich środków dotyczących wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją, zgodnie z art. 6 ust. 4 dyrektywy 2003/42/WE, niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie sześciu miesięcy od jego wejścia w życie.
- (14) Środki określone niniejszym rozporządzeniem są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpieczeństwa Lotniczego, ustanowionego na mocy art. 12 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3922/91 z dnia 16 grudnia 1991 r. w sprawie harmonizacji wymagań technicznych i procedur administracyjnych w dziedzinie lotnictwa cywilnego ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące przekazywania zainteresowanym stronom informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym, podlegających wymianie pomiędzy państwami członkowskimi zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/42/WE, w celu dostarczenia zainteresowanym stronom informacji potrzebnych im do poprawy poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) „zainteresowana strona” oznacza wszelkie osoby fizyczne, osoby prawne, nastawione lub nienastawione na zysk, lub wszelkie organa urzędowe posiadające osobowość prawną lub jej nieposiadające, mające możliwość przyczynienia się

do poprawy poziomu bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego dzięki dostępowi do informacji o zdarzeniach podlegających wymianie pomiędzy państwami członkowskimi, zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/42/WE, i mieszczące się w jednej z kategorii zainteresowanych stron wymienionych w załączniku I;

2) „punkt kontaktowy” oznacza:

a) w przypadku wniosku o udzielenie informacji skierowanego na podstawie art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, właściwy organ wyznaczony przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2003/42/WE, lub, jeśli państwo członkowskie wyznaczyło większą liczbę właściwych organów, punkt kontaktowy wyznaczony przez państwo członkowskie na podstawie tych samych przepisów;

b) w przypadku wniosku o udzielenie informacji skierowanego na podstawie art. 3 ust. 2, Komisję.

2. Wykaz punktów kontaktowych zostanie opublikowany przez Komisję.

Artykuł 3

Wnioski o udzielenie informacji

1. Zainteresowane strony z siedzibą na terytorium Wspólnoty, będące osobami fizycznymi, kierują wnioski o udzielenie informacji do punktu kontaktowego w państwie członkowskim, w którym uzyskały licencję, lub, w przypadku gdy licencja taka nie jest wymagana, w państwie członkowskim, w którym prowadzą swoją działalność. Pozostałe zainteresowane strony z siedzibą na terytorium Wspólnoty kierują wnioski o udzielenie informacji do punktu kontaktowego w państwie członkowskim, w którym znajduje się ich statutowa lub oficjalna siedziba, lub, w przypadku braku takiej siedziby, główne miejsce prowadzenia działalności.

2. Zainteresowane strony nieposiadające siedziby na terytorium Wspólnoty kierują wnioski o udzielenie informacji do Komisji.

3. Wnioski należy składać na drukach zatwierdzonych przez punkt kontaktowy. Druki te muszą obejmować przynajmniej pozycje wymienione w załączniku II.

Artykuł 4

Wnioski szczególne

Zainteresowana strona, która złożyła szczegółowe sprawozdanie, może skierować wniosek o udzielenie informacji dotyczącej bezpośrednio tego sprawozdania do punktu kontaktowego, który otrzymał sprawozdanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 373 z 31.12.1991, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1900/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 377 z 27.12.2006, str. 176).

Artykuł 5**Zatwierdzenie wnioskodawcy**

1. Punkt kontaktowy, który otrzymał wniosek, sprawdza, czy został on złożony przez zainteresowaną stronę.
2. Zainteresowana strona składająca wniosek do punktu kontaktowego innego niż punkt właściwy do rozpatrzenia takiego wniosku zgodnie z art. 3 proszona jest o skierowanie go do właściwego punktu kontaktowego.

Artykuł 6**Ocena wniosku**

1. Punkt kontaktowy, który otrzymał wniosek, ocenia indywidualnie, czy jest on uzasadniony i możliwy do zrealizowania.
2. Jeśli wniosek zostaje przyjęty, punkt kontaktowy ustala zakres i poziom szczegółowości udzielanych informacji. Informacje te bezwzględnie ograniczone są do minimum wymaganego dla celów działalności wnioskodawcy, bez uszczerbku dla art. 8 dyrektywy 2003/42/WE. Informacje niezwiązane z urządzeniami własnymi wnioskodawcy, jego działalnością lub dziedziną, w której funkcjonuje, udostępnia się wyłącznie w formie ogólnej lub anonimowej, chyba że wnioskodawca przedstawi szczegółowe uzasadnienie.
3. Zainteresowanym stronom wymienionym w załączniku I lit. b) można przekazywać informacje dotyczące wyłącznie urządzeń własnych zainteresowanej strony, jej działalności lub dziedziny, w której funkcjonuje.

Artykuł 7**Decyzje natury ogólnej**

Punkt kontaktowy, do którego wniosek skierowała zainteresowana strona wymieniona w załączniku I lit. a), może podjąć ogólną decyzję o regularnym przekazywaniu informacji zainteresowanej stronie, pod warunkiem że informacje te dotyczą urządzeń własnych zainteresowanej strony, jej działalności lub dziedziny, w której funkcjonuje.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 września 2007 r.

Artykuł 8**Korzystanie z informacji i ich poufność**

1. Wnioskodawca może wykorzystać otrzymane informacje wyłącznie w celach określonych we wniosku, które powinny być zgodne z celami wymienionymi w art. 1 dyrektywy 2003/42/WE. Wnioskodawca nie może ujawniać otrzymanych informacji bez pisemnej zgody organu, który udzielił informacji.
2. Wnioskodawca musi podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia właściwego poziomu poufności otrzymanych informacji.

Artykuł 9**Rejestr wniosków**

Każdy punkt kontaktowy prowadzi rejestr otrzymanych wniosków i sposobu ich rozpatrzenia. Informacje takie przekazywane są Komisji każdorazowo po otrzymaniu wniosku i/lub jego rozpatrzeniu.

Komisja udostępnia wszystkim punktom kontaktowym aktualny wykaz otrzymanych wniosków i sposobu ich rozpatrzenia przez poszczególne punkty kontaktowe i samą Komisję.

Artykuł 10**Sposoby rozpowszechniania informacji**

Punkty kontaktowe mogą udzielać informacji zainteresowanym stronom na piśmie lub przy użyciu bezpiecznych środków łączności elektronicznej.

Ze względów bezpieczeństwa zainteresowanym stronom nie udostępnia się bezpośrednio baz danych zawierających informacje otrzymane z innych państw członkowskich zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2003/42/WE.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Jacques BARROT
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK 1

WYKAZ ZAINTERESOWANYCH STRON

a) **Wykaz zainteresowanych stron, które mogą otrzymywać informacje na podstawie indywidualnie podejmowanych decyzji, zgodnie z art. 6 ust. 2, lub na podstawie ogólnej decyzji, zgodnie z art. 7**

1. *Producenci*: projektanci i producenci statków powietrznych, silników, śmigieł i części do statków powietrznych oraz oprzyrządowania; projektanci i producenci systemów zarządzania ruchem lotniczym (ATM) oraz ich części składowych; projektanci i producenci systemów i części składowych wykorzystywanych przez służby żeglugi powietrznej (ANS); projektanci i producenci systemów i urządzeń wykorzystywanych w rejonach operacji lotniczych na lotniskach
2. *Utrzymanie*: firmy zajmujące się utrzymaniem lub remontami statków powietrznych, silników, śmigieł oraz części i oprzyrządowania do statków powietrznych; firmy zajmujące się instalacją, modyfikacją, utrzymaniem, naprawą, remontami, próbnymi lotami lub kontrolą urządzeń żeglugi powietrznej; lub firmy zajmujące się utrzymaniem lub remontami systemów stosowanych w rejonach operacji lotniczych na lotniskach, ich części składowych i urządzeń
3. *Operatorzy*: linie lotnicze i operatorzy statków powietrznych oraz stowarzyszenia linii lotniczych i operatorów; zarządzający lotniskami i stowarzyszenia zarządzających lotniskami
4. *Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej oraz dostawy specjalnych funkcji ATM*
5. *Dostawy usług lotniskowych*: firmy zajmujące się obsługą naziemną statków powietrznych, obejmującą tankowanie paliwa, serwisowanie, przygotowywanie list ładunkowych, załadunek, odladanie i holowanie na lotnisku
6. *Firmy zajmujące się szkoleniami w dziedzinie lotnictwa*
7. *Organizacje pochodzące z państw trzecich*: państwowe urzędy lotnictwa cywilnego i instytucje zajmujące się badaniem przyczyn wypadków z państw trzecich
8. *Międzynarodowe organizacje lotnicze*
9. *Instytuty badawcze*: państwowe i prywatne laboratoria naukowe, ośrodki lub jednostki badawcze; lub uniwersytety zaangażowane w badania lub prace związane z bezpieczeństwem lotniczym

b) **Wykaz zainteresowanych stron, które mogą otrzymać informacje na podstawie indywidualnie podejmowanych decyzji zgodnie z art. 6 ust. 2 i 3**

1. *Piloci* (na osobistą prośbę)
2. *Kontrolerzy ruchu lotniczego* (na osobistą prośbę) oraz pozostali pracownicy ATM/ANS wykonujący zadania w zakresie bezpieczeństwa
3. *Inżynierowie/technicy/pracownicy odpowiedzialni za elektroniczne systemy bezpieczeństwa ruchu lotniczego/zarządcy lotnictwa (lub lotnisk)* (na osobistą prośbę)
4. *Stowarzyszenia zawodowe reprezentujące pracowników wykonujących zadania w zakresie bezpieczeństwa*

ZAŁĄCZNIK II

WNIOSKI O PRZEKAZANIE INFORMACJI Z BAZY DANYCH O ZDARZENIACH W EUROPIE

1. Nazwisko:

Funkcja/stanowisko:

Firma:

Adres:

Tel.:

E-mail:

Data:

Zakres działalności firmy:

Kategoria zainteresowanej strony (patrz: załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1330/2007 z dnia 24 września 2007 r., wdrażającego dyrektywę 2003/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 czerwca 2003 r. w sprawie zgłaszania zdarzeń w lotnictwie cywilnym, ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie przekazywania zainteresowanym stronom informacji o zdarzeniach w lotnictwie cywilnym):

2. **Zakres danych** (proszę o jak najbardziej szczegółowe określenie potrzebnych danych i okresu, jakiego mają one dotyczyć)

3. **Powód, dla którego składany jest wniosek:**

4. **Cel, w jakim informacje zostaną wykorzystane:**

5. **Termin, w jakim dane mają być przekazane:**

6. **Wypełniony wniosek należy przesłać pocztą elektroniczną na adres:** (punkt kontaktowy)

7. **Dostęp do danych**

Punkt kontaktowy nie jest zobowiązany do udostępnienia żądanych danych. Może udostępnić dane tylko w przypadku pewności, że wniosek jest zgodny z dyrektywą 2003/42/WE i rozporządzeniem (WE) nr 1330/2007. Wnioskodawca zobowiązuje się oraz zobowiązuje organizację, do której przynależy, do wykorzystania danych do celów wskazanych w punkcie 4. Przypomina się również, że dane przekazane na podstawie niniejszego wniosku udostępnia się wyłącznie w celach związanych z bezpieczeństwem lotniczym, zgodnie z dyrektywą 2003/42/WE, a nie w celu wskazania winnych lub odpowiedzialnych, jak również nie w celach handlowych.

Wnioskodawca nie ma prawa ujawniać nikomu danych bez pisemnej zgody organu, który udzielił informacji.

Niedopełnienie powyższych warunków może skutkować w przyszłości odmową dostępu do informacji z bazy danych o zdarzeniach w Europie oraz w stosownych przypadkach sankcjami.

8. **Data, miejscowość i podpis:**

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 16 października 2007 r.

w sprawie zgodności z prawem wspólnotowym środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo na mocy art. 3a ust. 1 dyrektywy Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/730/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3a ust. 2,

uwzględniając opinię Komitetu ustanowionego zgodnie z art. 23a dyrektywy 89/552/EWG,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Pismem z dnia 25 września 1998 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „Zjednoczonym Królestwem”) powiadomiło Komisję o środkach przyjętych na podstawie art. 3a ust. 1 dyrektywy 89/552/EWG. W dniu 2 listopada 1998 r. Komisja powiadomiła pozostałe państwa członkowskie o tych środkach, a podczas posiedzenia w dniu 20 listopada 1998 r. otrzymała uwagi Komitetu ustanowionego zgodnie z art. 23a dyrektywy 89/552/EWG. Pismem z dnia 23 grudnia 1998 r. Komisja poinformowała Zjednoczone Królestwo, że niejasność co do zakresu zgłoszonych środków nie pozwala jej dokonać oceny ich zgod-

ności z prawem wspólnotowym. Zjednoczone Królestwo przekazało do wiadomości Komisji zmienioną wersję tych środków pismem z dnia 5 maja 2000 r.

- (2) W ciągu trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia Komisja zweryfikowała zgodność tychże środków z prawem wspólnotowym, w szczególności w zakresie proporcjonalności środków oraz przejrzystości procedury konsultacji krajowych.
- (3) W swojej analizie Komisja wzięła pod uwagę dostępne dane dotyczące sytuacji w dziedzinie mediów w Zjednoczonym Królestwie.
- (4) Lista wydarzeń o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa, włączona do środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo, została sporządzona w sposób jasny i przejrzysty, a w państwie tym przeprowadzono szeroko zakrojone konsultacje.
- (5) Komisja została przekonana, że wydarzenia wymienione w środkach przyjętych przez Zjednoczone Królestwo spełniają przynajmniej dwa z następujących kryteriów uznawanych za rzetelne wskaźniki znaczenia wydarzenia dla społeczeństwa: (i) szczególnie powszechny oddźwięk w państwie członkowskim, a nie tylko znaczenie dla tych, którzy zazwyczaj śledzą dany sport lub aktywność; (ii) ogólnie uznawane, szczególne znaczenie kulturowe dla społeczeństwa państwa członkowskiego, w szczególności jako czynnik wzmacniający tożsamość kulturową; (iii) uczestnictwo drużyny narodowej w danym wydarzeniu w kontekście zawodów lub turnieju o znaczeniu międzynarodowym; oraz (iv) fakt, że wydarzenie było tradycyjnie transmitowane w ogólnodostępnym programie telewizyjnym i zyskiwało dużą widownię telewizyjną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 17.10.1989, str. 23. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 202 z 30.7.1997, str. 60).

- (6) Znaczna liczba wydarzeń wymienionych w ramach środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo, w tym letnie i zimowe igrzyska olimpijskie, finały Pucharu Świata w Piłce Nożnej oraz finały Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej, należy do kategorii wydarzeń tradycyjnie uznawanych za wydarzenia mające doniosłe znaczenie dla społeczeństwa, wymienionych wprost w motywie 18 dyrektywy 97/36/WE. Wydarzenia te mają w całości szczególnie powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ są szczególnie popularne wśród szerokiej publiczności (bez względu na narodowość uczestników), a nie tylko wśród tych osób, które zazwyczaj śledzą wydarzenia sportowe.
- (7) Finały Pucharu Anglii w Piłce Nożnej mają szczególnie powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ jest to wyjątkowy, wyróżniający się mecz w angielskiej krajowej piłce nożnej, będący nie tylko bardzo istotnym wydarzeniem w życiu całego narodu, ale także imprezą o międzynarodowej renomie.
- (8) Finały Pucharu Szkocji w Piłce Nożnej mają szczególnie powszechny oddźwięk w Szkocji, ponieważ są wydarzeniem o randze zbliżonej do rangi rozgrywek finałowych Pucharu Anglii w Piłce Nożnej.
- (9) Wyścigi konne Grand National mają powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ są mającym długą historię wydarzeniem cieszącym się międzynarodową renomą i atrakcyjnością oraz są szczególnie, kulturalnie doniosłym wydarzeniem, powszechnie docenianym w tym kraju, a także stanowią część świadomości narodowej obywateli brytyjskich.
- (10) Wyścigi konne Derby mają powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ są wyróżniającym się wydarzeniem w sezonie wyścigowym gonitw płaskich, mają stałe miejsce w narodowym kalendarzu oraz są szczególnie, kulturalnie doniosłym wydarzeniem, powszechnie docenianym w tym kraju. Wydarzenie to jest traktowane jako symbol przełamywania barier społecznych przez Brytyjczyków i wzbudza ogólnokrajowe zainteresowanie.
- (11) Finał turnieju tenisowego Wimbledon ma powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ są to wyróżniające się zawody w brytyjskim kalendarzu tenisowym, mają międzynarodową renomę i zyskują szeroko zakrojoną oprawę medialną. Wydarzenie to zawdzięcza swój powszechny oddźwięk i szczególną kulturalną doniosłość w Zjednoczonym Królestwie sukcesom reprezentantów Wielkiej Brytanii w tym turnieju.
- (12) Mecze finałowe Pucharu Ligi w Rugby i Puchar Świata w Rugby mają powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ są wydarzeniami cieszącymi się szerokim, powszechnym zainteresowaniem także tych widzów, którzy zwykle nie oglądają tego typu zawodów. Mecze Turnieju o Puchar Sześciu Narodów w Rugby, z udziałem narodowych reprezentacji Anglii, Szkocji, Walii i Północnej Irlandii⁽¹⁾, mają szczególnie powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ są ważnym wydarzeniem w brytyjskim kalendarzu sportowym.
- (13) Mecze reprezentacji narodowych krykieta rozgrywane w Anglii mają powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ traktowane są jako sztandarowa impreza wśród krajowych letnich wydarzeń sportowych, w której udział biorą reprezentacja Anglii i czołowe drużyny zagraniczne, i która wzbudza zainteresowanie widzów bez względu na podziały społeczne i geograficzne. Mecze Pucharu Świata w Krykiecie (finał, półfinały i mecze z udziałem narodowych reprezentacji Anglii, Szkocji, Walii i Północnej Irlandii) mają powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ rozgrywane są w ramach jedyńskich wewnętrznych mistrzostw świata w tej dyscyplinie sportu, a rywalizacja pomiędzy reprezentacjami poszczególnych narodów Zjednoczonego Królestwa toczy się na najwyższym poziomie. Ponadto te rozgrywki krykieta są szczególnie, kulturalnie doniosłym wydarzeniem, docenianym przez ogół społeczeństwa w Zjednoczonym Królestwie ze względu na ich wielokulturowy charakter sprzyjający spójności społecznej i wzmacniający więzi w ramach Brytyjskiej Wspólnoty Narodów.
- (14) Igrzyska Brytyjskiej Wspólnoty Narodów mają szczególnie, powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie, ponieważ są znanym wydarzeniem, w którym rywalizują ze sobą wysokiej klasy sportowcy reprezentujący ten kraj.
- (15) Mistrzostwa Świata w Lekkiej Atletyce mają szczególnie powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie jako wyróżniające się wydarzenie lekkoatletyczne z udziałem najwyższej klasy sportowców reprezentujących ten kraj.
- (16) Turniej golfowy Ryder Cup ma szczególnie powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie jako główne i jedyne tego typu międzynarodowe wydarzenie z udziałem czołowych graczy z tego kraju.
- (17) (Brytyjski) Otwarty Turniej Golfowy ma szczególnie powszechny oddźwięk w Zjednoczonym Królestwie jako wyróżniające się wydarzenie w brytyjskim golfie i jedno z wyróżniających się i najstarszych wydarzeń w światowym golfie.
- (18) Wymienione wydarzenia, w tym także te, które powinny być brane pod uwagę w całości, a nie jako seria wydarzeń indywidualnych, były tradycyjnie transmitowane w ogólnodostępnej telewizji i przyciągały szeroką widownię telewizyjną. W wyjątkowych przypadkach, gdy tak się nie stało (wymienione mecze Pucharu Świata w Krykiecie), lista jest ograniczona (ponieważ obejmuje finał, półfinały i mecze z udziałem reprezentacji narodowych) i wymaga jedynie przepisowej wtórnej transmisji, a w każdym przypadku spełnia dwa z kryteriów uznawanych za rzetelne wskaźniki znaczenia wydarzenia dla społeczeństwa (motyw 13).

⁽¹⁾ W 2001 r. lista sporządzona przez Zjednoczone Królestwo została zmieniona w związku ze zmianą nazwy tych rozgrywek z Pucharu Pięciu Narodów w Rugby na Puchar Sześciu Narodów w Rugby.

- (19) Środki przyjęte przez Zjednoczone Królestwo wydają się być proporcjonalne w stopniu uzasadniającym odstępstwo od fundamentalnej, zapisanej w Traktacie WE zasady swobody świadczenia usług, z uwagi na ważny interes publiczny, jakim jest zapewnienie szerokiego publicznego dostępu do transmisji wydarzeń o doniosłym znaczeniu dla społeczeństwa.
- (20) Środki przyjęte przez Zjednoczone Królestwo są zgodne z zasadami WE dotyczącymi konkurencji w tym sensie, że definicja nadawców wyłonionych do transmisji wymienionych wydarzeń jest oparta na obiektywnych kryteriach, które pozwalają na rzeczywistą i potencjalną konkurencję w zakresie zdobycia praw do transmisji tych wydarzeń. Ponadto liczba wymienionych wydarzeń nie jest nieproporcjonalna w stopniu, który mógłby zakłócić konkurencję na rynku odbiorców końcowych telewizji ogólnodostępnej i telewizji płatnej.
- (21) Proporcjonalność środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo dodatkowo wzmacnia fakt, że dla szeregu wymienionych wydarzeń wymagana jest jedynie przepisowa wtórna transmisja.
- (22) Po powiadomieniu przez Komisję innych państw członkowskich o środkach przyjętych przez Zjednoczone Królestwo i konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 23a dyrektywy 89/552/EWG Dyrektor Generalny ds. Edukacji i Kultury poinformował Zjednoczone Królestwo pismem z dnia 28 lipca 2000 r., że Komisja Europejska nie zamierza kwestionować środków, o których została powiadomiona.
- (23) Środki te zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* seria C ⁽¹⁾ zgodnie z art. 3a ust. 2 dyrektywy 89/552/EWG.
- (24) Z wyroku Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-33/01, *Infront WM przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich*, wynika, że deklaracja stwierdzająca, iż środki przyjęte zgodnie z art. 3a ust. 1 dyrektywy 89/552/EWG są zgodne z prawem wspólnotowym, stanowi decyzję, która musi w związku z tym zostać przyjęta przez Komisję. W związku z powyższym konieczne jest stwierdzenie na mocy niniejszej decyzji, że środki, o których powiadomiło Zjednoczone Królestwo, są zgodne z prawem wspólnotowym. Środki określone w załączniku do niniejszej decyzji powinny zostać opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 3a ust. 2 dyrektywy 89/552/EWG.
- (25) W celu zapewnienia bezpieczeństwa prawnego niniejszą decyzję należy stosować od daty pierwszej publikacji środków, o których powiadomiło Zjednoczone Królestwo, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Środki przyjęte zgodnie z art. 3a ust. 1 dyrektywy 89/552/EWG, o których Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję w dniu 5 maja 2000 r., opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* C 328 z dnia 18 listopada 2000 r., są zgodne z prawem wspólnotowym.

Artykuł 2

Środki określone w załączniku do niniejszej decyzji zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z art. 3a ust. 2 dyrektywy 89/552/EWG.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 18 listopada 2000 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 października 2007 r.

W imieniu Komisji
Viviane REDING
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 18.11.2000, str. 2.

ZAŁĄCZNIK

Środki przyjęte przez Zjednoczone Królestwo, które mają zostać opublikowane zgodnie z art. 3a ust. 2 dyrektywy 89/552/EWG, są ujęte w następujących fragmentach:

[Fragmenty działu IV ustawy o radiofonii i telewizji z 1996 r.]

USTAWA O RADIOFONII I TELEWIZJI Z 1996 R.**Rozdział 55**

DZIAŁ IV

Wydarzenia sportowe i inne wydarzenia mające szczególne znaczenie w Zjednoczonym Królestwie

Wydarzenia wpisane na listę

97. 1) Dla celów niniejszego działu przyjmuje się, że wydarzeniem wpisanym na listę jest wydarzenie sportowe lub inne wydarzenie mające szczególne znaczenie w Zjednoczonym Królestwie, które jest aktualnie ujęte na liście sporządzonej przez sekretarza stanu dla celów niniejszego działu.
- 2) Sekretarz stanu może sporządzić lub zmienić listę, o której mowa w ust. 1, albo zaprzestać jej prowadzenia, wyłącznie jeśli jest to poprzedzone konsultacjami z:
- a) BBC;
 - b) Radą Walijską (the Welsh Authority);
 - c) komisją; oraz
 - d) w odniesieniu do istotnego wydarzenia – z podmiotem, od którego nabyte mogą zostać prawa do telewizyjnej transmisji wydarzenia;
- ponadto dla celów niniejszej ustawy „istotnym wydarzeniem” jest wydarzenie sportowe lub inne wydarzenie mające szczególne znaczenie w Zjednoczonym Królestwie, które sekretarz stanu proponuje wpisać na listę lub z niej usunąć.
- 3) Bezwzględnie po sporządzeniu listy, o której mowa w ust. 1, lub po wprowadzeniu poprawek do takiej listy sekretarz stanu publikuje listę w sposób, jaki uzna za stosowny dla zwrócenia na nią uwagi:
- a) podmiotów, o których mowa w ust. 2; oraz
 - b) każdego podmiotu będącego w posiadaniu koncesji przyznanej przez komisję na mocy działu I ustawy z 1990 r. lub koncesji na programy cyfrowe przyznanej przez Komisję na mocy działu I niniejszej ustawy.
- 4) W niniejszym artykule „szczególne znaczenie w Zjednoczonym Królestwie” odnosi się do obszaru Anglii, Szkocji, Walii i Północnej Irlandii.
- 5) Wpisanie dowolnego istotnego wydarzenia na listę, o której mowa w ust. 1, nie ma wpływu na:
- a) ważność jakiegokolwiek umowy zawartej przed datą odbycia przez sekretarza stanu konsultacji z podmiotami, o których mowa w ust. 2, w związku z proponowanym wpisaniem wydarzenia; lub
 - b) wykonywanie praw nabytych na mocy takiej umowy.
- 6) Jako że lista sporządzona przez sekretarza stanu dla celów art. 182 ustawy z 1990 r. obowiązuje w czasie bezpośrednio poprzedzającym wejście w życie niniejszego artykułu, lista ta zostaje uznana za sporządzoną dla celów niniejszego działu.

Kategorie programów.

98. 1) Dla celów niniejszego działu programy telewizyjne zostają podzielone na dwie następujące kategorie:
- a) programy określone w ust. 2, które rozpowszechniane są bez nakładania jakichkolwiek opłat za odbiór audycji objętych programem;
 - b) wszystkie programy telewizyjne, które aktualnie nie są objęte lit. a).

- 2) Programy, o których mowa w ust. 1 lit. a), obejmują:
 - a) programy regionalne i ogólnokrajowe Channel 3;
 - b) Channel 4; oraz
 - c) nadawanie programów telewizyjnych przez BBC.
- 3) Sekretarz stanu może, w drodze zarządzenia, wprowadzić poprawki do treści ust. 2 w celu usunięcia dowolnego programu lub dodania dowolnego programu do programów w nim określonych.
- 4) Zarządzenie, o którym mowa w ust. 3, podlega uchynieniu na mocy uchwały jednej z izb parlamentu.

[...]

Ograniczenia rozpowszechniania w programach telewizyjnych wydarzenia wpisanego na listę

101. 1) Nadawca telewizyjny rozpowszechniający program należący do jednej z kategorii określonych w art. 98 ust. 1 („pierwszy program”) i przeznaczony do odbioru na całym terytorium Zjednoczonego Królestwa lub na jego części nie może, bez uprzedniej zgody Komisji, transmitować bezpośrednio w tym programie całości lub części wydarzenia znajdującego się na liście, chyba że:
 - a) inny nadawca rozpowszechniający program należący do drugiej z kategorii określonych w tym ustępie („drugi program”) nabył prawo do bezpośredniej transmisji w tym programie całości lub części przedmiotowego wydarzenia; oraz
 - b) obszar, na którym emitowany jest drugi program, pokrywa się z obszarem lub obejmuje w całości lub zasadniczej części obszar odbioru pierwszego programu.
- 2) Komisja może wycofać każdą zgodę wydaną przez siebie na mocy ust. 1.
- 3) Nieprzestrzeganie przepisów ust. 1 nie ma wpływu na ważność umowy.
- 4) Ustęp 1 nie ma zastosowania do nadawcy telewizyjnego rozpowszechniającego pierwszy program, korzystającego z praw nabytych przed wejściem w życie tego artykułu.

Uprawnienia Komisji do nakładania kar

102. 1) Jeśli komisja:
 - a) jest przekonana, że posiadacz koncesji na mocy działu I ustawy z 1990 r. lub koncesji na programy cyfrowe na mocy działu I niniejszej ustawy nie przestrzega przepisów art. 101 ust. 1; oraz
 - b) nie jest przekonana, że w każdych okolicznościach nieuzasadnione byłoby założenie, że przestrzegał on przepisów tego ustępu,Komisja może nakazać posiadaczowi koncesji zapłacenie, w określonym terminie, określonej kary pieniężnej na rzecz Komisji.
- 2) Jeśli Komisja jest przekonana, że w związku z wnioskiem o wydanie pozwolenia na mocy art. 101 ust. 1 posiadacz koncesji w rozumieniu działu I ustawy z 1990 r. lub koncesji na programy cyfrowe w rozumieniu działu I niniejszej ustawy:
 - a) dostarczył Komisji informacje, które w odniesieniu do istotnych kwestii były nieprawdziwe; lub
 - b) zataił jakiegokolwiek istotne informacje z zamiarem wprowadzenia Komisji w błąd,Komisja może nakazać posiadaczowi koncesji zapłacenie, w określonym terminie, określonej kary pieniężnej na rzecz Komisji.
- 3) Wysokość kary pieniężnej nałożonej na mocy ust. 1 lub 2 nie może przewyższać kwoty będącej wynikiem pomnożenia właściwej opłaty przez ustalony mnożnik.
- 4) W ust. 3:
 - a) „właściwa opłata” oznacza kwotę ustaloną przez komisję jako odpowiadającą takiej części opłaty uiszczanej przez podmiot, na który nakładana jest kara, jaka dotyczy nabycia prawa do transmisji danego wydarzenia; oraz

- b) „ustalony mnożnik” oznacza liczbę, jaką sekretarz stanu może okresowo ustalić w drodze zarządzenia.
- 5) Zarządzenie na mocy ust. 4 lit. b) podlega uchyleniu na mocy uchwały jednej z izb parlamentu.
- 6) W przypadku gdy komisja otrzymuje kwotę należną jej na mocy ust. 1 lub 2, kwota ta nie stanowi składnika przychodów komisji, lecz podlega wpłacie na Fundusz Skonsolidowany.
- 7) Każda kwota płatna przez dowolny podmiot na rzecz komisji na mocy ust. 1 lub 2 podlega ściągnięciu przez komisję jako wierzytelność danego podmiotu na rzecz komisji.

Sprawozdanie dla sekretarza stanu

103. 1) Jeśli komisja:

- a) jest przekonana, że organ nadawczy nie przestrzega przepisów art. 101 ust. 1; oraz
 - b) nie jest przekonana, że w każdych okolicznościach nieuzasadnione byłoby założenie, że organ ten przestrzegał przepisów tego ustępu,
- komisja sporządza w tej sprawie sprawozdanie dla sekretarza stanu.
- 2) Jeśli komisja jest przekonana, że w związku z wnioskiem o wydanie pozwolenia na mocy art. 101 ust. 1 organ nadawczy:
 - a) dostarczył komisji informacji, które w odniesieniu do istotnych kwestii były nieprawdziwe; lub
 - b) zataił jakiegokolwiek istotne informacje z zamiarem wprowadzenia komisji w błąd,komisja sporządza w tej sprawie sprawozdanie dla sekretarza stanu.
 - 3) W niniejszym artykule „organ nadawczy” oznacza BBC lub Radę Walijską.

Wytyczne

104. 1) Komisja opracowuje wytyczne i może okresowo dokonywać przeglądu wytycznych:

- a) określających, dla celów niniejszego działu, okoliczności, w których transmisja telewizyjna wydarzeń wpisanych na listę w ogóle lub konkretnego wydarzenia wpisanego na listę ma lub nie ma być traktowana jako transmisja bezpośrednia; oraz
- b) przedstawiających wskazówki w odniesieniu do kwestii, które komisja weźmie pod uwagę przy ustalaniu:
 - (i) czy wydać lub wycofać zgodę na mocy art. 101 ust. 1; lub
 - (ii) dla celów art. 102 ust. 1 lub art. 103 ust. 1, czy w każdych okolicznościach nieuzasadnione jest założenie, że nadawca programu telewizyjnego będzie przestrzegał przepisów art. 101 ust. 1.
- 2) Przy realizacji swych uprawnień wynikających z przepisów niniejszego działu komisja bierze pod uwagę wytyczne.
- 3) Przed opracowaniem wytycznych lub wprowadzeniem do nich zmian komisja konsultuje się z osobami, które uzna za właściwe w tej kwestii.
- 4) Bezwzględnie po opracowaniu przez komisję wytycznych lub po wprowadzeniu do nich zmian komisja publikuje zbiór zasad w sposób, który uzna za odpowiedni dla zwrócenia na niego uwagi:
 - a) BBC;
 - b) Rady Walijskiej;
 - c) każdego podmiotu, od którego mogą zostać nabyte prawa do transmisji wydarzenia wpisanego na listę; oraz
 - d) każdego podmiotu, będącego w posiadaniu koncesji przyznanej przez komisję na mocy działu I ustawy z 1990 r. lub koncesji na programy cyfrowe przyznanej przez komisję na mocy działu I niniejszej ustawy.

Interpretacja działu IV i przepisy dodatkowe

105. 1) W niniejszym dziale (o ile z kontekstu nie wynika inaczej):

„Channel 4” ma takie samo znaczenie jak w dziale I ustawy z 1990 r.;

„komisja” oznacza Independent Television Commission (ITC);

„wydarzenie wpisane na listę” ma znaczenie przypisane w art. 97 ust. 1;

„transmisja bezpośrednia” jest interpretowana zgodnie ze zbiorem zasad opracowanym zgodnie z art. 104;

„ogólnokrajowy program Channel 3” oraz „regionalny program Channel 3” mają takie samo znaczenie jak w dziale I ustawy z 1990 r.;

„transmisja telewizyjna” ma takie samo znaczenie jak w dziale I ustawy z 1990 r.;

„nadawca telewizyjny” ma znaczenie przypisane w art. 99 ust. 2;

„program telewizyjny” ma takie samo znaczenie jak w dziale I ustawy z 1990 r.

2) Niniejszym przestaje obowiązywać art. 182 ustawy z 1990 r. (określone wydarzenia nie będą udostępniane w ramach usługi *pay-per-view*).

[Fragmety rozporządzeń w sprawie telewizji z 2000 r.]

INSTRUMENTY USTAWOWE**2000 nr 54****DZIAŁALNOŚĆ TRANSMISYJNA****Rozporządzenia w sprawie telewizji z 2000 r.**

Sporządzono: dnia 14 stycznia 2000 r.

Przedłożono w Parlamencie: dnia 14 stycznia 2000 r.

Wejście w życie: dnia 19 stycznia 2000 r.

Zważywszy, że sekretarz stanu jest ministrem wyznaczonym⁽¹⁾ dla celów art. 2 ust. 2 Ustawy o Wspólnotach Europejskich z 1972 r.⁽²⁾ w odniesieniu do środków dotyczących telewizyjnej działalności transmisyjnej;

W związku z powyższym sekretarz stanu, wykonując uprawnienia nadane mu na mocy art. 2 ust. 2 Ustawy o Wspólnotach Europejskich z 1972 r. oraz wszelkie inne uprawnienia nadane mu w tym względzie, niniejszym wydaje następujące rozporządzenia:

Powoływanie się i wejście w życie

1. 1) Na niniejsze rozporządzenia można powoływać się jako na rozporządzenia w sprawie telewizji z 2000 r.

2) Niniejsze rozporządzenia wchodzi w życie dnia 19 stycznia 2000 r.

[...]

Zmiany do ustawy o radiofonii i telewizji z 1996 r.

3. Wprowadza się zmiany do działu IV ustawy o radiofonii i telewizji z 1996 r.⁽³⁾ (wydarzenia sportowe lub inne mające szczególne znaczenie w Zjednoczonym Królestwie), zgodnie z załącznikiem do niniejszych rozporządzeń.

[...]

14 stycznia 2000 r.

Chris Smith

Sekretarz stanu ds. kultury, mediów i sportu

⁽¹⁾ Instrument Ustawowy 1997/1174.

⁽²⁾ 1972 c. 68; na podstawie zmiany art. 1 ust. 2 Ustawy o Wspólnotach Europejskich na mocy art. 1 Ustawy o Europejskim Obszarze Gospodarczym z 1993 r. możliwe jest wydawanie rozporządzeń zgodnie z art. 2 ust. 2 Ustawy o Wspólnotach Europejskich w celu wykonania zobowiązań Zjednoczonego Królestwa powstałych na mocy lub wynikających z Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym podpisanego w Porto dnia 2 maja 1992 r. (Cm 2073) oraz zmieniającego je protokołu, podpisanego w Brukseli dnia 17 marca 1993 r. (Cm 2183).

⁽³⁾ 1996 c. 55.

ZAŁĄCZNIK

Rozporządzenie 3**Zmiany do ustawy o radiofonii i telewizji z 1996 r.: wydarzenia sportowe i inne wydarzenia mające szczególne znaczenie w Zjednoczonym Królestwie**

1. Artykuł 98 otrzymuje brzmienie:

Kategorie programów

98. 1) Dla celów niniejszego działu rozróżnia się dwie poniższe kategorie programów telewizyjnych oraz należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) programów nadawanych drogą satelitarną:
- a) programy telewizyjne oraz należące do EOG programy nadawane drogą satelitarną, które w chwili obecnej spełniają wymagane warunki; oraz
 - b) pozostałe programy telewizyjne oraz należące do EOG programy nadawane drogą satelitarną.
- 2) W ramach niniejszego artykułu „wymagane warunki” w odniesieniu do programu oznaczają, że:
- a) odbiór programu nie wymaga żadnych opłat; oraz
 - b) program dociera do co najmniej 95 % społeczeństwa Zjednoczonego Królestwa.
- 3) Dla celów ust. 2 lit. a) nie są brane pod uwagę jakiegokolwiek opłaty z tytułu abonamentu telewizyjnego, o którym mowa w art. 1 ust. 7 ustawy o telegrafii bezprzewodowej z 1949 r.
- 4) Warunek, o którym mowa w ust. 2 lit. b):
- a) uznaje się za spełniony w odniesieniu do regionalnych programów Channel 3, jeśli został on spełniony w odniesieniu do całego Channel 3; oraz
 - b) uznaje się za spełniony w odniesieniu do Channel 4, jeśli jest on spełniony w odniesieniu do Channel 4 i S4C traktowanych łącznie.
- 5) Komisja okresowo publikuje listę programów telewizyjnych i należących do EOG programów nadawanych drogą satelitarną, które uznaje za programy spełniające wymagane warunki.
- 6) W ramach niniejszego artykułu „należący do EOG program nadawany drogą satelitarną” oznacza każdy program, który:
- a) polega na transmisji programów nadawanych drogą satelitarną do powszechnego odbioru; oraz
 - b) jest nadawany przez podmiot, który dla celów dyrektywy Rady 89/552/EWG podlega jurysdykcji państwa należącego do EOG innego niż Zjednoczone Królestwo.

[...]

3. W art. 101 (ograniczenia w transmisji telewizyjnej wydarzenia wpisanego na listę) ust. 1 wyraz „podmiot” w miejscu, w którym występuje po raz pierwszy, zastępuje się wyrazami „nadawca telewizyjny”.

[...]

9. W art. 105 ust. 1 (interpretacja działu IV) –

- a) po definicji terminu „komisja” dodaje się: „wskazane wydarzenie, w odniesieniu do państwa należącego do EOG innego niż Zjednoczone Królestwo, ma znaczenie przypisane w art. 101 A;”;
- b) w definicji terminu „transmisja bezpośrednia”, przed wyrazem „jest” dodaje się „w związku z transmisją telewizyjną wydarzenia wpisanego na listę”; oraz
- c) po definicji „ogólnokrajowego programu Channel 3” oraz „regionalnego programu Channel 3” dodaje się: „S4C ma takie samo znaczenie jak w dziale I ustawy z 1990 r.”.

[Fragmety zbioru zasad ICT dotyczących wydarzeń sportowych i innych wydarzeń wpisanych na listę, zmienionego w styczniu 2000 r.]

Wytyczne dotyczące wydarzeń sportowych i innych wydarzeń wpisanych na listę

(zmienione w styczniu 2000 r.)

Wprowadzenie

1. Na mocy ustawy o radiofonii i telewizji z 1996 r. (zwanej dalej „ustawą”), zmienionej rozporządzeniami w sprawie telewizji z 2000 r. (zwanymi dalej „rozporządzeniami”), ITC jest zobowiązana do opracowania i okresowego dokonywania przeglądu wytycznych zawierających wskazówki na temat określonych kwestii związanych z transmisją telewizyjną wydarzeń sportowych i innych wydarzeń mających szczególne znaczenie w Zjednoczonym Królestwie, które zostały wpisane na listę przez sekretarza stanu ds. kultury, mediów i sportu. Wytyczne te zostały przygotowane przez ITC po przeprowadzeniu konsultacji z nadawcami, organizacjami sportowymi, posiadaczami praw do transmisji sportowych i innymi zainteresowanymi stronami, w celu wywiązania się z ustawowego obowiązku określonego w art. 104 ustawy. [...]
2. Ustawa ogranicza nabywanie przez nadawców telewizyjnych wyłącznych praw do całości lub dowolnej części bezpośredniej transmisji wydarzeń wpisanych na listę i nadawania takich transmisji na zasadzie wyłączności bez uprzedniej zgody ITC (patrz: dział IV ustawy). Na mocy ustawy ITC jest uprawniona do nakładania kar pieniężnych na podmioty, którym udzieliła koncesji, w przypadku nieprzestrzegania ograniczeń dotyczących bezpośrednich transmisji z wydarzeń wpisanych na listę, jeśli ITC przedstawione zostały nieprawdziwe informacje lub jeśli informacje o istotnym znaczeniu zostały utajnione. W przypadku BBC i S4C ITC musi poinformować o sprawie sekretarza stanu. W realizacji tych uprawnień ITC będzie uwzględniać wytyczne.
3. „Wydarzenia wpisane na listę” określa sekretarz stanu zgodnie z przepisami ustawy, a aktualnie obowiązująca lista jest przedstawiona w dodatku 1. Sekretarz stanu może w dowolnym momencie wpisać wydarzenia na listę lub je z niej usunąć wyłącznie po uprzedniej konsultacji z BBC, Radą Walijską, ITC i posiadaczem praw do transmisji przedmiotowego wydarzenia. W czerwcu 1998 r. sekretarz stanu dodał do listy wydarzenia z grupy B, opierając się na założeniu, że wydarzenia te będą traktowane w sposób inny niż wydarzenia z grupy A. Wydarzenia z grupy A są to wydarzenia, z których nie można nadawać bezpośredniej transmisji na zasadzie wyłączności, o ile nie zostaną spełnione pewne warunki. Kryteria i kwestie, które ITC musi wziąć pod uwagę, zostały określone w ust. 12–16. Wydarzenia z grupy B są to wydarzenia, z których nie można nadawać bezpośredniej transmisji na zasadzie wyłączności, o ile w odpowiedni sposób nie została zapewniona transmisja wtórna. Minimalny standard transmisji wtórnej, jaki ITC uzna za odpowiedni, został określony w ust. 17 i 18.

[...]

Postanowienia ogólne i kontekst

6. Dla celów bezpośredniej transmisji wydarzeń wpisanych na listę ustawa określa dwie kategorie programów telewizyjnych: programy telewizyjne oraz należące do EOG programy nadawane drogą satelitarną, które w chwili obecnej spełniają wymagane warunki (zwane dalej „pierwszą kategorią”) oraz pozostałe programy telewizyjne i należące do EOG programy nadawane drogą satelitarną (zwane dalej „drugą kategorią”). Wymagane warunki oznaczają, że: a) odbiór programu nie wymaga żadnych opłat; oraz b) program dociera do co najmniej 95 % społeczeństwa Zjednoczonego Królestwa. Programy telewizyjne oraz należące do EOG programy nadawane drogą satelitarną, należące do pierwszej kategorii, pojawiają się na liście okresowo publikowanej przez ITC (patrz: dodatek 2). Wymogi te zostały określone w ustawie zmienionej rozporządzeniami w sprawie telewizji z 2000 r. Każda umowa bezpośredniej transmisji telewizyjnej wydarzenia wpisanego na listę, zawarta przez nadawcę, musi stanowić, że dostępne są prawa do transmisji wydarzenia w ramach programu należącego tylko do jednej z dwóch kategorii, tj. dla każdej kategorii muszą istnieć odrębne umowy. Zabronione jest, by nadawca programu telewizyjnego należącego do jednej kategorii („pierwszy program”) nadawał na zasadzie wyłączności bezpośrednią transmisję z całości lub dowolnej części wydarzenia z grupy A bez uzyskania uprzedniej zgody komisji, chyba że nadawca programu telewizyjnego należącego do innej kategorii („drugi program”) nabył prawo do bezpośredniej transmisji całości lub tej samej części wydarzenia. Obszar, na którym odbierany jest drugi program, musi pokrywać się całkowicie z obszarem, na którym rozpowszechniany jest pierwszy program, lub obejmować cały, lub zasadniczo cały, obszar, na którym rozpowszechniany jest pierwszy program. Program pierwszy i program drugi mogą być rozpowszechniane przez koncesjodawców należących do jednego właściciela, niemniej jednak pomiędzy nich musi istnieć nadawca z każdej z dwóch kategorii opisanych powyżej.
7. Ograniczenia stosuje się wyłącznie do praw do transmisji nabytych albo po wejściu w życie art. 101 ustawy z 1996 r., tj. dnia 1 października 1996 r., albo po rozpoczęciu przez sekretarza stanu konsultacji z posiadaczami praw do transmisji w sprawie zmian na liście, tj. dnia 25 listopada 1997 r., jak określono w dodatku 1.
8. Wydarzenie może zostać wpisane na listę ze względu na „szczególne” znaczenie, jakie posiada odrębnie w Anglii, Szkocji, Walii lub Irlandii Północnej. Przykładowo na tej podstawie na listę wpisano finał Pucharu Szkocji w Piłce Nożnej. Ustawa zezwala, by wydarzenia te były pokazywane tylko na odpowiednim terytorium Zjednoczonego Królestwa, w przypadku którego istnieje prawdopodobieństwo, że wydarzenia te będą cieszyły się największym zainteresowaniem odbiorców. W związku z powyższym odniesienie do Channel 3 w dodatku 2 oznacza poszczególne regionalne programy Channel 3, grupy regionalnych programów Channel 3 lub Channel 3 jako całość.

9. Celem niniejszej ustawy jest zapewnienie możliwości udostępniania transmisji bezpośrednich. Ważne jest podkreślenie, że niniejsza ustawa nie nakłada obowiązku zapewnienia ani nie gwarantuje bezpośredniej transmisji wydarzeń wpisanych na listę, w tym transmisji na Channel 3, Channel 4 i BBC. Niniejsza ustawa nie wprowadza także zakazu nadawania bezpośredniej transmisji wydarzeń wpisanych na listę na zasadzie wyłączności w tych lub innych programach, pod warunkiem że ITC jest przekonana, że spełnione zostały określone kryteria (patrz: pkt 12–18).
10. Szczególne wskazówki, które zobowiązana jest przedstawić ITC, zostały określone poniżej. ITC będzie dokonywała przeglądu tych wskazówek i, na podstawie doświadczeń, może wprowadzić do nich zmiany.

Definicja terminu „transmisja bezpośrednia”

11. Na mocy art. 104 niniejszej ustawy ITC zobowiązana jest do określenia okoliczności, w których transmisja z ogółu wydarzeń wpisanych na listę lub z poszczególnych wydarzeń wpisanych na listę ma być, lub ma nie być, traktowana jako bezpośrednia. Rozważając tę kwestię, ITC wyraziła opinię, że w interesie odbiorców leży pozwolenie im, w możliwie jak najszerszym zakresie, na udział w wydarzeniu w trakcie jego trwania. Sugeruje to, że bezpośrednia transmisja telewizyjna z większości wydarzeń sportowych, łącznie z wydarzeniami odbywającymi się w innych strefach czasowych, powinna zostać zdefiniowana jako transmisja jednoczesna w stosunku do wydarzenia (tj. mająca miejsce w trakcie wydarzenia). Jednakże z uwagi na różny charakter i czas trwania wydarzeń nie jest możliwe przedstawienie jednej definicji. Poniższa interpretacja powinna zapewnić konieczną elastyczność:

- ograniczenia dotyczące transmisji bezpośredniej stosuje się w trakcie trwania danego wydarzenia,
- jeśli na wydarzenie składają się odrębne gry lub mecze, ograniczenia stosuje się w czasie trwania każdej gry lub każdego meczu,
- w przypadku jednostkowego wydarzenia, które według planu ma odbywać się w ciągu kolejnych dni, ograniczenia stosuje się do każdego dnia rozgrywek podczas ich trwania,
- w przypadku wydarzenia składającego się z określonych odrębnych części, które nachodzą na siebie w czasie (np. igrzyska olimpijskie lub finały Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej) i w związku z tym nie mogą być w całości transmitowane w programach telewizyjnych jednocześnie, ograniczenia stosuje się do każdego meczu lub zawodów, tak jakby stanowiły one odrębne wydarzenia.

Kwestie, jakie należy wziąć pod uwagę przy udzielaniu lub wycofywaniu zgody na transmisję na zasadzie wyłączności

12. Na mocy art. 104 ust. 1 lit. b) ustawy ITC jest zobowiązana do przedstawienia wskazówek dotyczących kwestii, jakie weźmie ona pod uwagę przy ustalaniu, czy udzielić zgody nadawcy rozpowszechniającemu program należący do jednej kategorii (pierwszy program) na bezpośrednią transmisję wydarzenia (lub części wydarzenia) na zasadzie wyłączności w przypadku gdy żaden nadawca rozpowszechniający program należący do innej kategorii (drugi program) nie nabył takich samych praw lub w przypadku gdy obszar, na jakim ma być nadawany drugi program, nie pokrywa lub nie obejmuje całego, lub zasadniczo całego, obszaru, na jakim nadawany jest pierwszy program.
13. Podejmując decyzję o udzieleniu zgody, wystarczające może się okazać dla ITC ustalenie, że kwestie dostępności praw do transmisji były ogólnie znane i że żaden nadawca rozpowszechniający program należący do innej kategorii nie wyraził zainteresowania nabyciem praw od ich posiadacza ani nie złożył oferty na nabycie takich praw. Jednakże ITC będzie chciała uzyskać przekonanie, że nadawcy faktycznie mieli możliwość nabycia praw na uczciwych i rozsądnych warunkach oraz, przy formułowaniu swojej opinii, weźmie pod uwagę niektóre lub wszystkie z następujących kryteriów:
- zaproszenie do wyrażenia zainteresowania, w formie publicznego ogłoszenia lub zamkniętej oferty, nabyciem praw do transmisji zostało wystosowane w sposób otwarty i w tym samym czasie do nadawców rozpowszechniających programy należące do obydwu kategorii,
 - na początku wszelkich negocjacji w dokumentacji lub w materiałach marketingowych zostały określone wszelkie istotne względy dotyczące procesu negocjacji i nabycia praw do transmisji oraz wszelkie istotne warunki, w tym takie, które określają, jakie prawa do transmisji były dostępne,
 - w przypadku gdy prawa do transmisji wydarzenia wpisanego na listę były zawarte w pakiecie praw, taki pakiet nie mógł być bardziej atrakcyjny dla nadawców rozpowszechniających programy należące do jednej z dwóch kategorii. Najkorzystniej byłoby, gdyby prawa do transmisji mogły być nabywane niezależnie od innych praw, np. praw do przeglądów najważniejszych wydarzeń, nadania z opóźnieniem i innych wydarzeń,
 - warunki lub koszty nabycia praw do transmisji (np. koszty produkcji) zostały wyraźnie określone i nie mogą być preferencyjne w stosunku do jednej kategorii programów,

- cena żądana za prawa była uczciwa, uzasadniona i niedyskryminująca wobec żadnej z dwóch kategorii programów. To, czym jest uczciwa cena, będzie zależało od oferowanych praw do transmisji oraz wartości tych praw dla nadawców. Za uczciwe będą prawdopodobnie uznawane ceny w szerokim zakresie, jednak w przypadku konieczności wyrażenia własnej opinii w tej kwestii ITC weźmie pod uwagę między innymi:
 - poprzednie opłaty za takie lub podobne wydarzenie,
 - porę dnia, o jakiej wydarzenie będzie bezpośrednio transmitowane,
 - potencjalne przychody lub liczbę widzów związane z bezpośrednią transmisją wydarzenia (np. możliwość sprzedaży czasu reklamowego, sponsorowania, osiągnięcia dochodu z abonamentu),
 - okres czasu, na jaki oferowane są prawa, oraz
 - konkurencję na rynku.
14. Warunkiem rzeczywistej możliwości nabycia praw do transmisji jest także zapewnienie nadawcom wystarczającego czasu na ich nabycie. To, czym jest „wystarczający czas”, będzie zależało od okoliczności każdej sprawy, łącznie ze stopniem złożoności negocjacji oraz produkcji i emisji programu przed wydarzeniem i po nim, jak również bliskości w czasie daty wydarzenia i dnia, w którym oferowane są prawa. Dozwolony czas powinien dawać wszystkim stronom realną możliwość przeprowadzenia negocjacji i osiągnięcia porozumienia, jednakże nie powinien być w nieuzasadniony sposób przedłużany i tym samym uniemożliwiać lub ograniczać przestrzeganie przez nadawców niniejszych wytycznych.
15. Zgoda ITC jest także wymagana w przypadku gdy obszar, na którym ma być emitowany program, nie pokrywa się z obszarem lub nie obejmuje całego, lub zasadniczo całego, obszaru, na którym ma być rozpowszechniany inny program. Przy wydawaniu zgody ITC weźmie pod uwagę zainteresowanie odbiorców na różnych obszarach oraz zakres terytorialny programów rozpowszechnianych przez różnych nadawców.
16. W normalnej sytuacji zgoda będzie wydawana na cały okres, na jaki zostały nabyte prawa do transmisji, przy uznaniu, że zapłacona cena stanowi między innymi odzwierciedlenie długości trwania tych praw. Jednakże ITC wycofa swoją zgodę, jeśli nadawca, któremu została wydana zgoda, zgłosi taki wniosek lub jeśli zgoda została wydana na podstawie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji. Ponadto ITC rozważy wycofanie zgody, jeśli okaże się, że prawa zostały nabyte na przedłużony okres w celu ominięcia zgodności z duchem ustawy. Przy ustalaniu definicji terminu „przedłużony okres” ITC weźmie pod uwagę precedensy dotyczące tego wydarzenia lub podobnych wydarzeń, łącznie z okresami, na jakie udziela się praw nadawcom spoza Zjednoczonego Królestwa dla transmisji zagranicznych.
17. W odniesieniu do wydarzeń należących do grupy B wymienionych w dodatku 1 ITC udzieli nadawcy rozpowszechniającemu program należący do jednej kategorii (pierwszy program) zgody na bezpośrednią transmisję wydarzenia na zasadzie wyłączności w przypadku gdy poczynione zostały odpowiednie ustalenia w kwestii nadania transmisji wtórnej przez nadawcę rozpowszechniającego program należący do drugiej kategorii (drugi program). Minimum, jakie ITC uzna za odpowiednie, to sytuacja, w której drugi program nabył prawa do nadania zmontowanego przeglądu z najważniejszych wydarzeń lub nadania z opóźnieniem, których czas trwania wynosi co najmniej 10 % zaplanowanego czasu trwania wydarzenia (lub gry w ramach wydarzenia w dowolnym dniu), przy założeniu, że co najmniej 30 minut zostanie przeznaczonych na wydarzenie (lub grę w ramach wydarzenia w dowolnym dniu) trwające godzinę lub dłużej, w zależności od tego, która wartość jest wyższa. W tym celu, w przypadku gdy wydarzenie składa się z kilku części odbywających się jednocześnie, zaplanowany czas trwania wydarzenia jest definiowany jako czas, jaki upłynął od zaplanowanego początku pierwszej części wydarzenia odbywającego się tego dnia. Drugi program musi sprawować kontrolę redaktorską nad treścią i planowaniem zmontowanych przeglądów najważniejszych wydarzeń lub nadania z opóźnieniem, przy czym możliwe jest nałożenie ograniczenia polegającego na tym, że drugi program nie rozpocznie nadawania zmontowanych przeglądów najważniejszych wydarzeń lub nadawania z opóźnieniem przed upływem określonego czasu od zaplanowanego zakończenia wydarzenia (lub gry w ramach wydarzenia w dowolnym dniu). Maksymalny czas, jaki może zostać ustalony, wynosi:

Dla wydarzenia, którego zaplanowane zakończenie następuje	Maksymalne opóźnienie
po północy i do godz. 8.00	zmontowane przeglądy najważniejszych wydarzeń lub nadanie z opóźnieniem nie mogą rozpocząć się później niż o godz. 10.00
między 8.00 a 20.30	do dwóch godzin
między 20.30 a 22.00	zmontowane przeglądy najważniejszych wydarzeń lub nadanie z opóźnieniem nie mogą rozpocząć się później niż o godz. 22.30
między 22.00 a 24.00	do 30 minut

18. Ponadto prawo do bezpośredniej transmisji radiowej musi posiadać stacja radiowa o ogólnokrajowym zasięgu lub organizacja dostarczająca serwis sportowy stacjom radiowym tworzącym sieć ogólnokrajową (lub prawie ogólnonarodową).
19. Może zaistnieć sytuacja, w której drugi program nie jest w stanie lub nie chce nadać przepisowej ani w ogóle żadnej transmisji wtórnej. W takiej sytuacji ITC rozważy, czy udzielić zgody na bezpośrednią transmisję na zasadzie wyłączności bez transmisji wtórnej, w której to sytuacji stosuje się te same lub podobne kryteria, jakie zostały określone w pkt 12–16.

Okoliczności, w których nie jest możliwe nakładanie sankcji

20. Na mocy art. 104 ITC jest zobowiązana do udzielenia wskazówek dotyczących kwestii, jakie weźmie pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o tym, czy nieuzasadnione jest założenie, że nadawca telewizyjny będzie przestrzegał ograniczeń w zakresie nadawania bezpośrednich transmisji wydarzeń wpisanych na listę i, w związku z powyższym, czy należy nałożyć sankcje w przypadku nieprzestrzegania ograniczeń. Z uwagi na to, że oferta, sprzedaż i nabycie praw do transmisji następują zwykle z dużym wyprzedzeniem, ITC uważa, że istnieje bardzo niewiele okoliczności, w których uzasadnione byłoby rozpoczęcie przez nadawcę nadawania transmisji na zasadzie wyłączności bez zgody ITC. W przypadku gdy nadawca przystąpi do nadawania bezpośredniej transmisji wydarzenia wpisanego na listę bez zgody ITC i działanie takie będzie niezgodne z art. 101 ust. 1, będzie on musiał przekonać ITC, że okres pomiędzy udostępnieniem praw do transmisji a terminem wydarzenia był zbyt krótki na uzyskanie zgody lub iż był on przekonany, że spełnił wszystkie warunki, gdy tymczasem przekonanie to było oparte na nieprawdziwych informacjach. W takiej jednak sytuacji ITC będzie musiała być przekonana, że nadawca podjął wszelkie uzasadnione kroki w celu uzyskania przekonania, że prawa nabył inny nadawca rozpowszechniający program należący do innej kategorii.

Procedury ubiegania się o wydanie zgody

21. Wniosek o wydanie zgody ITC na bezpośrednią transmisję wydarzenia wpisanego na listę na zasadzie wyłączności należy sporządzić w formie pisemnej i przekazać sekretarzowi ITC, wraz z podaniem powodów i uzasadnienia wniosku oraz wszelkimi właściwymi informacjami dodatkowymi. Wnioski należy składać z odpowiednim wyprzedzeniem (o ile to możliwe, w terminie nie krótszym niż trzy miesiące) w stosunku do terminu wydarzenia w celu zapewnienia ITC wystarczającego czasu na rozważenie wydania zgody. Pierwszym krokiem podejmowanym przez ITC w ramach rozpatrywania wniosku jest zwykle opublikowanie publicznego ogłoszenia wzywającego nadawców programów należących do kategorii innej niż ta, do której należy wnioskodawca, lub posiadaczy praw do transmisji oraz inne zainteresowane strony do zgłoszenia swych uwag na temat wniosku. W zależności od odzewu i prowadzonej przez ITC analizy sprawy wnioskodawca może zostać poproszony o dostarczenie dodatkowych pisemnych informacji i/lub o udział w spotkaniu z przedstawicielami ITC.
22. Zwraca się uwagę nadawców na fakt, że zgodnie z ustawą w przypadku bezpośredniej, nadawanej na zasadzie wyłączności transmisji wydarzeń należących do grupy B, wymagana jest zgoda ITC, nawet jeśli spełnione zostały minimalne wymogi określone w pkt 17 i 18. W tych jednak przypadkach zgoda ITC jest wydana automatycznie.
23. ITC odpowie na każdy wniosek w możliwie jak najkrótszym czasie. ITC opublikuje swoje decyzje i powody, którymi się kierowała, a w czynnościach tych weźmie pod uwagę słuszne interesy stron w zakresie zapewnienia poufności.

[...]

styczeń 2000 r.

DODATEK 1

Wydarzenia sportowe wpisane na listę przez Zjednoczone Królestwo

Grupa A

Igrzyska olimpijskie

Finały Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej

Finały Pucharu Anglii w Piłce Nożnej

Finały Pucharu Szkocji w Piłce Nożnej (w Szkocji)

Wyścigi konne Grand National

Wyścigi konne Derby

Finał turnieju tenisowego Wimbledon

Finały Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej

Finał Pucharu Ligi w Rugby (*)

Finał Pucharu Świata w Rugby (*)

Grupa B

Mecze reprezentacji narodowych krykieta rozgrywane w Anglii

Gry pozafinałowe turnieju tenisowego Wimbledon

Wszystkie pozostałe mecze finałów Pucharu Świata w Rugby (*)

Mecze Turnieju o Puchar Pięciu Narodów w Rugby, z udziałem narodowych reprezentacji Anglii, Szkocji, Walii i Północnej Irlandii (1) (*)

Igrzyska Brytyjskiej Wspólnoty Narodów (*)

Mistrzostwa Świata w Lekkiej Atletyce (*)

Mecze Pucharu Świata w Krykiecie – finał, półfinały i mecze z udziałem narodowych reprezentacji Anglii, Szkocji, Walii i Północnej Irlandii (*)

Turniej golfowy Ryder Cup (*)

Otwarte Mistrzostwa w Golfie (*)

Uwaga:

Ograniczenia stosuje się do praw do transmisji nabytych po dniu 1 października 1996 r., z wyjątkiem wydarzeń oznaczonych symbolem (*), w przypadku których ograniczenia stosuje się od dnia 25 listopada 1997 r. (2).

DODATEK 2

Lista programów spełniających „wymagane warunki” określone w rozporządzeniach w sprawie telewizji z 2000 r.

CHANNEL 3 (ITV)

CHANNEL 4

BBC 1

BBC 2

[Pisemna odpowiedź sekretarza stanu na zapytanie poselskie posła Hugh Bayleya, 25 listopada 1997 r.]

Kultura, media i sport

Nadawanie transmisji wydarzeń sportowych

Pan Bayley: Chciałbym zapytać sekretarza stanu ds. kultury, mediów i sportu, jakie poczynił postępy w dokonywaniu przeglądu wydarzeń sportowych wymienionych w dziale IV ustawy o radiofonii i telewizji z 1996 r., i poprosić o wypowiedź w tej kwestii.

Pan Chris Smith: Przeprowadziłem konsultacje z zainteresowanymi stronami na temat zasad, którymi należy się kierować przy tworzeniu listy, i w dniu dzisiejszym publikuję kryteria, które – mam nadzieję – przyczynią się do poprawy przejrzystości tego procesu. Powołałem także grupę doradczą, w skład której wchodzi następujące osoby posiadające wiedzę na temat przedmiotowych kwestii z zakresu sportu, działalności nadawczej i polityki publicznej:

Lord Gordon of Strathblane (przewodniczący)

Pan Alastair Burt

Pan Jack Charlton

Pan Steve Cram

Pani posłanka Kate Hoey

Pan Michael Parkinson

(1) W niniejszym dodatku przedstawiono fragmenty zbioru zasad ITC, zgodnie z powiadomieniem przekazanym Komisji przez Zjednoczone Królestwo w dniu 5 maja 2000 r. Do listy sporządzonej przez Zjednoczone Królestwo wprowadzono jednak zmiany w 2001 r. po zmianie nazwy tego wydarzenia na: Turniej o Puchar Sześciu Narodów w Rugby.

(2) Po zmianie nazwy na Turniej o Puchar Sześciu Narodów w Rugby właściwą datą tego wydarzenia jest 24 stycznia 2001 r.

Pan Clive Sherling

Prof. David Wallace

Poprosiłem członków tej grupy o rozpatrzenie kwestii pod kątem poniższych opublikowanych kryteriów:

- a) czy wydarzenia lub ich części powinny zostać usunięte z listy; oraz
- b) czy inne ważne wydarzenia sportowe powinny zostać włączone do listy.

Zgodnie z wymogami ustawy z 1996 r. pierwszym działaniem podejmowanym w ramach przeglądu listy są prowadzone w chwili obecnej formalne konsultacje z posiadaczami praw do transmisji wydarzeń aktualnie zamieszczonych na liście oraz innych ważnych wydarzeń sportowych. Otrzymane od nich materiały zostaną udostępnione członkom grupy doradczej.

Należy skonsultować się z posiadaczami praw do transmisji następujących wydarzeń:

Wydarzenia aktualnie wpisane na listę:

Igrzyska olimpijskie,

Finały Mistrzostw Świata w Piłce Nożnej,

Finały Pucharu Anglii w Piłce Nożnej,

Finały Pucharu Szkocji w Piłce Nożnej (wpisane tylko na listę w Szkocji),

Mecze reprezentacji narodowych krykieta z udziałem reprezentacji Anglii,

Turniej tenisowy Wimbledon (aktualnie na listę wpisany jest tylko weekend, w trakcie którego rozgrywane są mecze finałowe),

Wyścigi konne Grand National,

Wyścigi konne Derby.

Inne ważne wydarzenia sportowe:

Puchar Świata w Krykiecie,

Puchar Świata w Rugby,

Mistrzostwa Europy w Piłce Nożnej,

Igrzyska Brytyjskiej Wspólnoty Narodów,

Mistrzostwa Świata w Lekkiej Atletyce,

Grand Prix Wielkiej Brytanii Formuły 1,

Turniej Pięciu Narodów w Rugby,

Turniej golfowy Open,

Turniej golfowy Ryder Cup.

Grupa może wnioskować o objęcie przeglądem innych wydarzeń; w takiej sytuacji zostaną przeprowadzone konsultacje z posiadaczami praw do transmisji tych wydarzeń.

Grupa bezzwłocznie przystąpi do prac i oczekuję, że jeszcze przed Wielkanocą przedstawi mi swoje zalecenia. Wówczas podejmę decyzję o wprowadzeniu ewentualnych zmian do aktualnie obowiązującej listy.

[Fragmety komunikatu ministra ds. kultury, mediów i sportu, 25 listopada 1997 r.]

[...]

3. Poniżej przedstawione zostały kryteria, które ma wziąć pod uwagę grupa dokonująca przeglądu:

Wskazówki dotyczące wpisywania na listę ważnych wydarzeń sportowych

Przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym wpisaniu wydarzenia na listę sekretarz stanu jest zobowiązany do przeprowadzenia konsultacji z organami regulacyjnymi odpowiedzialnymi za działalność transmisyjną oraz z posiadaczami przedmiotowych praw do transmisji. W poniższej nocie przedstawiono czynniki, które sekretarz stanu weźmie pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o umieszczeniu wydarzenia na liście.

Wydarzenie musi spełniać następujący warunek główny, by kwalifikować się do wpisania na listę:

— wydarzenie ma szczególny oddźwięk narodowy, a nie tylko znaczenie dla tych, którzy zazwyczaj śledzą daną dyscyplinę sportu; jest to wydarzenie jednoczące cały naród, wspólny dla wszystkich punkt w narodowym kalendarzu wydarzeń.

Takie wydarzenie należeć będzie prawdopodobnie do jednej lub obu z poniższych kategorii:

- jest to wydarzenie wyróżniające się na skalę krajową lub międzynarodową w danej dyscyplinie sportowej,
- bierze w nim udział reprezentacja narodowa lub reprezentanci kraju w danej dyscyplinie sportowej.

Wydarzenie spełniające podstawowe kryterium zostanie prawdopodobnie wzięte pod uwagę przy sporządzaniu listy, jednak jego wpisanie na listę nie następuje w sposób automatyczny. Istnieją większe szanse, że wydarzenie to zostanie wpisane na listę, jeśli posiada ono szczególne cechy sprawiające, że jego wpisanie na listę jest właściwe, np.:

- jest w stanie przyciągnąć dużą widownię telewizyjną,
- w przeszłości było bezpośrednio nadawane na kanałach niekodowanych.

Przy podejmowaniu decyzji o ewentualnym wpisaniu wydarzenia na listę sekretarz stanu weźmie pod uwagę inne czynniki wywierające wpływ na prawdopodobne koszty i korzyści dla danej dyscypliny sportu, dla branży nadawczej i dla odbiorców, takie jak:

- to, czy udostępnienie pełnej transmisji bezpośredniej na ogólnodostępnym kanale jest możliwe w praktyce – długo trwające wydarzenia, takie jak mistrzostwa rozgrywane przez cały sezon, obejmujące wiele meczów, nie będą w normalnej sytuacji wpisane na listę w całości,
- wpływ wpisania wydarzenia na listę na ograniczenie dochodu lub potencjalnego dochodu z danej dyscypliny sportowej oraz konsekwencje takiego ograniczenia w świetle nakładów inwestycyjnych na rzecz zwiększenia uczestnictwa i/lub poprawienia wyników i/lub tworzenia bezpiecznych obiektów,
- prawdopodobny wpływ umieszczenia wydarzenia na liście na rynek nadawczy, łącznie z przyszłymi nakładami inwestycyjnymi na rzecz transmisji z wydarzeń sportowych, poziom konkurencji i pozycję nadawców programów publicznych,
- to, czy zostały poczynione ustalenia w celu zapewnienia dostępu do wydarzenia dla wszystkich widzów w postaci przeglądów z najważniejszych wydarzeń, nadań z opóźnieniem i/lub sprawozdania radiowego.

Przy rozpatrywaniu wydarzeń pod kątem wpisania ich na listę sekretarz stanu weźmie pod uwagę wymienione inne czynniki w ujęciu łącznym. Żaden indywidualny czynnik nie pociąga za sobą automatycznego wpisania wydarzenia na listę ani też niespełnienie indywidualnego kryterium nie dyskwalifikuje wydarzenia z punktu widzenia wpisania go na listę.

4. Sekretarz Stanu zawarł ogłoszenie w pisemnej odpowiedzi na zapytanie poselskie posła Hugo Bayleya (City of York).

[Pisemna odpowiedź sekretarza stanu na zapytanie poselskie posła Garetha R. Thomasa, 25 czerwca 1998 r.]

Kultura, media i sport

Wydarzenia sportowe wpisane na listę

Pan Gareth R. Thomas: Chciałbym prosić sekretarza stanu ds. kultury, mediów i sportu o wypowiedź na temat wyników prowadzonego przez niego przeglądu ważnych wydarzeń wpisanych na listę na mocy działu IV ustawy o radiofonii i telewizji z 1996 r.

Pan Chris Smith: Przeprowadzany przeze mnie przegląd listy został zakończony. Przeprowadzałem go pod kątem kryteriów, które opublikowałem w ubiegłym roku. Prowadziłem szerokie konsultacje na temat tych kryteriów oraz zawartości listy, jak również dokładnie rozpatrzyłem liczne zażalenia, jakie do mnie wpłynęły. Przyjąłem ogólne zasady ujęte w raporcie przygotowanym przez grupę doradczą, na której czele stoi Lord Gordon of Strathblane.

Niniejszym wprowadzam, ze skutkiem natychmiastowym, zmiany do listy wydarzeń sporządzonej na mocy działu IV stawy o radiofonii i telewizji z 1996 r.

Na liście pozostawiam następujące wydarzenia, wymagające bezpośredniej transmisji dostępnej dla nadawców kanałów niekodowanych telewizji naziemnej (kategorii A, jak określono w ustawie z 1996 r.):

Igrzyska olimpijskie,

Finały Mistrzostw Świata FIFA w Piłce Nożnej,

Finały Pucharu Anglii w Piłce Nożnej,

Finały Pucharu Szkocji w Piłce Nożnej (w Szkocji),

Wyścigi konne Grand National,

Wyścigi konne Derby,

Finał turnieju tenisowego Wimbledon.

Na tej samej zasadzie do listy dodaję następujące wydarzenia:

Finały Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej,

Finał Pucharu Ligi w Rugby,

Finał Pucharu Świata w Rugby.

Po uważnym rozpatrzeniu zaleceń grupy doradczej doszedłem do wniosku, że pewna liczba rozgrywek kwalifikacyjnych Mistrzostw Świata i Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej spełnia warunki wpisania na listę. Sądzę, że ważne jest, by decydujące rozgrywki w ramach tych zawodów były dostępne dla wszystkich widzów, i w związku z tym zamierzam podjąć określone działania na szczeblu europejskim w celu zapewnienia bezpośrednich, ogólnodostępnych transmisji najważniejszych meczów w ramach tych rozgrywek.

Ponadto, opierając się na innym założeniu, umieszczam na liście kolejne wydarzenia. W odniesieniu do tych wydarzeń zaleciłem ITC udzielenie zezwolenia na bezpośrednią transmisję nadawaną wyłącznie przez nadawcę należącego do grupy B (jak określono w ustawie z 1996 r.), pod warunkiem że będą istniały satysfakcjonujące ustalenia dla nadania transmisji wtórnej przez nadawcę z grupy A. Poprosiłem ITC o rozważenie określenia minimalnego standardu takiej transmisji wtórnej, która stanowiłaby połączenie pełnego nadania z opóźnieniem, przeglądu najważniejszych wydarzeń i bezpośredniego sprawozdania radiowego.

Na podstawie takiego założenia wpisuję na listę następujące wydarzenia:

Mecze reprezentacji narodowych krykieta rozgrywane w Anglii,

Gry pozafinałowe turnieju tenisowego Wimbledon,

Wszystkie pozostałe mecze finałów Pucharu Świata w Rugby,

Mecze Turnieju o Puchar Pięciu Narodów w Rugby, z udziałem narodowych reprezentacji Anglii, Szkocji, Walii i Północnej Irlandii,

Igrzyska Brytyjskiej Wspólnoty Narodów,

Mistrzostwa Świata w Lekkiej Atletyce,

Puchar Świata w Krykiecie (finały, półfinały i mecze z udziałem narodowych reprezentacji Anglii, Szkocji, Walii i Północnej Irlandii),

Turniej golfowy Ryder Cup,

Mistrzostwa golfowe Open Golf Championship.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 13 listopada 2007 r.****zmieniająca decyzję 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w odniesieniu do
wysoco zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu w Zjednoczonym Królestwie***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5549)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2007/731/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 3,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 2006/415/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoco zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu we Wspólnocie i uchylająca decyzję 2006/135/WE ⁽³⁾ ustanawia niektóre środki ochronne, które należy stosować celem zapobieżenia rozprzestrzenianiu się tej choroby, łącznie z określeniem obszarów A i B w następstwie podejrzenia lub potwierdzenia ogniska tej choroby.
- (2) Zjednoczone Królestwo powiadomiło Komisję o wystąpieniu ogniska wysoco zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 na fermie drobiu na swoim terytorium w hrabstwie Suffolk i podjęło stosowne środki zgodnie z decyzją 2006/415/WE, m. in. określiło obszary A i B, o których mowa w art. 4 wymienionej decyzji.

- (3) Komisja we współpracy ze Zjednoczonym Królestwem zbadała te środki i stwierdziła z zadowoleniem, że granice obszarów A i B ustanowionych przez właściwy organ tego państwa członkowskiego znajdują się w wystarczającej odległości od miejsca, w którym znajduje się ognisko choroby. Można zatem zatwierdzić obszary A i B w Zjednoczonym Królestwie oraz ustalić czas trwania przedmiotowego podziału na obszary.
- (4) Obecny załącznik do decyzji 2006/415/WE zdezaktualizował się ze względu na wygaśnięcie środków ochronnych w odniesieniu do ogniska grypy ptaków w Niemczech, a zatem należy w całości zastąpić załącznik nowym tekstem.
- (5) W związku z powyższym decyzję 2006/415/WE należy odpowiednio zmienić.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji należy poddać przeglądowi na następnym posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2006/415/WE zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33). Sprostowanie (Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 164 z 16.6.2006, str. 51. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/632/WE (Dz.U. L 255 z 29.9.2007, str. 46).

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustanawia się obszar A:

ISO Kod kraju	Państwo członkowskie	Obszar A		Data wygaśnięcia art. 4 ust. 4 lit. b) ppkt (iii)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
UK	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	SUFFOLK 00162	Obszar zapowietrzony: Obszar obejmujący część hrabstwa Suffolk znajdującą w okręgu o promieniu 3 kilometrów od punktu o współrzędnych TM 06178 76666 w układzie odniesienia (*).	21.12.2007
		SUFFOLK 00162 NORFOLK 00154	Obszar zagrożony: Obszar obejmujący część hrabstw Suffolk i Norfolk znajdującą w okręgu o promieniu 10 kilometrów od punktu o współrzędnych TM 06178 76666 w układzie odniesienia (*).	

(*) Jako układ odniesienia zastosowano system British National Grid.

CZĘŚĆ B

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustanawia się obszar B:

ISO Kod kraju	Państwo członkowskie	Obszar B		Data wygaśnięcia art. 4 ust. 4 lit. b) ppkt (iii)
		Kod (jeżeli jest dostępny)	Nazwa	
UK	ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO	NORFOLK 00154 SUFFOLK 00162	Okręgi: Babergh Breckland Forest Heath Ipswich Mid Suffolk Norwich St Edmundsbury South Norfolk Suffolk Coastal Waveney	21.12.2007"

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2007/732/WPZiB

z dnia 13 listopada 2007 r.

zmieniające wspólne działanie 2007/106/WPZiB przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 18 ust. 5 i art. 23 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 15 lutego 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/106/WPZiB przedłużające mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 30 maja 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/369/WPZiB w sprawie utworzenia misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie („EUPOL AFGHANISTAN”) ⁽²⁾ na okres trzech lat.
- (3) W dniu 13 listopada 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/733/WPZiB ⁽³⁾ zmieniające wspólne działanie 2007/369/WPZiB tak, aby odzwierciedlało ono nową strukturę zarządzania i kontroli cywilnych operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE zatwierdzoną przez Radę w dniu 18 czerwca 2007 r.
- (4) Mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Afganistanie powinien zostać zmieniony tak, aby odzwierciedlał on jego rolę w odniesieniu do EUPOL AFGHANISTAN, zgodnie z nową strukturą zarządzania i kontroli cywilnych operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych przez UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2007/106/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następującą literę:

„(i) udzielanie szefowi misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGHANISTAN) wskazówek dotyczących lokalnej sytuacji politycznej. W miarę potrzeb SPUE oraz dowódca operacji cywilnych wzajemnie się konsultują.”

2) w art. 7 ust. 2 skreśla się lit. e).

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie w dniu jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
F. TEIXEIRA DOS SANTOS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 46 z 16.2.2007, str. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 31.5.2007, str. 33.

⁽³⁾ Patrz str. 31 Dz.U.

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2007/733/WPZiB**z dnia 13 listopada 2007 r.****zmieniające wspólne działanie 2007/369/WPZiB w sprawie utworzenia misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie (EUPOL AFGANISTAN)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 maja 2007 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2007/369/WPZiB w sprawie utworzenia misji policyjnej Unii Europejskiej w Afganistanie ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 18 czerwca 2007 r. Rada zatwierdziła wytyczne dotyczące struktury dowodzenia i kontroli dla cywilnych operacji UE w zakresie zarządzania kryzysowego; wytyczne te przewidują w szczególności, że dowódca operacji cywilnej będzie sprawować dowództwo i kontrolę na poziomie strategicznym w zakresie planowania i prowadzenia wszystkich cywilnych operacji zarządzania kryzysowego, pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) oraz ogólnym zwierzchnictwem Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela ds. WPZiB (SG/WP); wspomniane wytyczne przewidują ponadto, że dyrektor ds. cywilnych zdolności planowania i prowadzenia operacji (CPCC) w Sekretariacie Rady będzie dowódcą operacji cywilnej dla każdej operacji zarządzania kryzysowego.
- (3) Powyższa struktura dowodzenia i kontroli nie powinna naruszać zobowiązań umownych szefa misji wobec Komisji w zakresie realizacji budżetu misji.
- (4) Komórka zajmująca się monitorowaniem wydarzeń w Sekretariacie Rady powinna zostać objąć swym działaniem przedmiotową misję.
- (5) Wspólne działanie 2007/369/WPZiB powinno zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

We wspólnym działaniu 2007/369/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 31.5.2007, str. 33.

1) Art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pewna część personelu misji zostanie ponadto, stosownie do potrzeb, rozmieszczona w celu poprawy strategicznej koordynacji reformy policji w Afganistanie, w szczególności w sekretariacie rady ds. koordynacji sił policyjnych (IPCB) w Kabulu. W odpowiednich przypadkach sekretariat IPCB zostanie zlokalizowany w kwatery głównej EUPOL AFGANISTAN.”

2) Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 5a**Dowódca operacji cywilnej**

1. Dyrektor ds. cywilnych zdolności planowania i prowadzenia operacji (CPCC) jest dowódcą operacji cywilnej dla EUPOL AFGANISTAN.

2. Dowódca operacji cywilnej pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym KPiB oraz ogólnym zwierzchnictwem SG/WP sprawuje dowództwo i kontrolę nad EUPOL AFGANISTAN na poziomie strategicznym.

3. Dowódca operacji cywilnej zapewnia właściwe i skuteczne wykonywanie decyzji Rady, a także decyzji KPiB, m.in. przez wydawanie, stosownie do potrzeb, instrukcji na poziomie strategicznym dla szefa misji.

4. Cały oddelegowany personel pozostaje pod pełnym dowództwem krajowych organów wysyłającego państwa członkowskiego lub wysyłającej instytucji UE. Organy krajowe przekazują dowódcy operacji cywilnej kontrolę operacyjną (OPCON) nad swoim personelem, zespołami i jednostkami.

5. Dowódca operacji cywilnej ponosi całkowitą odpowiedzialność za zapewnienie należytego przejścia od UE obowiązku opieki.

6. SPUE i dowódca operacji cywilnej konsultują się ze sobą stosownie do potrzeb.”

3) Art. 6 ust. 2 – 8 zastępuje się następującym tekstem:

„2. Szef misji przyjmuje odpowiedzialność za misję oraz sprawuje nad nią dowództwo i kontrolę w teatrze działań.

3. Szef misji sprawuje dowództwo i kontrolę nad personelem, zespołami i jednostkami z państw wnoszących wkład, zgodnie z zadaniami wyznaczonymi przez dowódcę operacji cywilnej, a także odpowiada za administrację i logistykę, m.in. za mienie, zasoby oraz informacje udostępnione misji.

4. Szef misji wydaje instrukcje całemu personelowi misji, obejmującemu w tym przypadku jednostkę wspierającą w Brukseli, służące skutecznemu prowadzeniu misji EUPOL AFGANISTAN w teatrze działań, i odpowiada za koordynację bieżącego zarządzania misją zgodnie z instrukcjami dowódcy operacji cywilnej na poziomie strategicznym.

5. Szef misji jest odpowiedzialny za realizację budżetu misji. W tym celu szef misji podpisuje umowę z Komisją.

6. Szef misji jest odpowiedzialny za nadzór dyscyplinarny nad personelem. Działania dyscyplinarne w odniesieniu do oddelegowanego personelu są podejmowane przez odpowiedni organ krajowy lub organ UE.

7. Szef misji reprezentuje EUPOL AFGANISTAN na miejscu prowadzenia operacji i dba o to, by działania misji były odpowiednio widoczne.

8. Szef misji w razie konieczności koordynuje działania z innymi podmiotami z UE na miejscu. Szef misji, nie naruszając struktury dowodzenia, przyjmuje od SPUE wskazówki polityczne dotyczące sytuacji na miejscu.

9. Szef misji zapewnia, w stosownych przypadkach, ścisłą współpracę i koordynację działań EUPOL AFGANISTAN

z rządem Afganistanu i z właściwymi podmiotami międzynarodowymi, w tym z NATO/ISAF, PRT z państw wiodących, UNAMA oraz z państwami trzecimi aktualnie zaangażowanymi w reformę policji w Afganistanie.”

4) Art. 7 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Wszyscy członkowie personelu wykonują swoje obowiązki i podejmują działania w interesie misji. Wszyscy członkowie personelu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2001/264/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie przyjęcia przepisów Rady dotyczących bezpieczeństwa (*).

(*) Dz.U. L 101 z 11.4.2001, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/438/WE (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, str. 24).”

5) Art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Struktura dowodzenia

1. EUPOL AFGANISTAN, jako operacja zarządzania kryzysowego, ma jednolitą strukturę dowodzenia.

2. KPiB sprawuje w ramach odpowiedzialności Rady kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad EUPOL AFGANISTAN.

3. Dowódca operacji cywilnej, pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym KPiB oraz ogólnym zwierzchnictwem SG/WP, jest dowódcą EUPOL AFGANISTAN na poziomie strategicznym i jako taki wydaje instrukcje szefowi misji oraz służy mu doradztwem i wsparciem technicznym.

4. Dowódca operacji cywilnej składa sprawozdania Radzie za pośrednictwem SG/WP.

5. Szef misji sprawuje dowództwo i kontrolę nad EUPOL AFGANISTAN w teatrze działań i odpowiada bezpośrednio przed dowódcą operacji cywilnej.”

6) Art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne

1. KPiB sprawuje, w ramach odpowiedzialności Rady, kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad misją. Niniejszym Rada upoważnia KPiB do podejmowania w tym celu odpowiednich decyzji zgodnie z art. 25 Traktatu o Unii Europejskiej. Upoważnienie to obejmuje uprawnienia do wprowadzania zmian w OPLAN. Obejmuje ono również uprawnienia do podejmowania dalszych decyzji w sprawie powoływania szefa misji. Uprawnienia do podejmowania decyzji w odniesieniu do celów i zakończenia misji nadal należą do Rady.

2. KPiB regularnie przedstawia Radzie sprawozdania.

3. KPiB regularnie otrzymuje, stosownie do potrzeb, sprawozdania od dowódcy operacji cywilnej i od szefa misji dotyczące kwestii objętych zakresem ich odpowiedzialności.”

7) Art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Bezpieczeństwo

1. Dowódca operacji cywilnej kieruje planowaniem przez szefa misji środków bezpieczeństwa dla EUPOL AFGANISTAN i zapewnia ich właściwe i skuteczne wykonywanie zgodnie z art. 5a i 9, w koordynacji z Biurem Bezpieczeństwa Rady.

2. Szef misji jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo operacji i za zapewnienie przestrzegania minimalnych wymogów bezpieczeństwa zgodnie z polityką UE dotyczącą bezpieczeństwa personelu UE rozmieszczonego poza teryto-

rium UE w ramach zadań operacyjnych na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej i jego dokumentów uzupełniających.

3. Szef misji jest wspierany przez wyższego funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji (SMSO), który podlega szefowi misji i pozostaje również w ścisłych stosunkach służbowych z Biurem Bezpieczeństwa Rady.

4. Szef misji wyznaczy terenowych funkcjonariuszy ds. bezpieczeństwa w filiach misji w prowincjach i regionach; działając pod zwierzchnictwem SMSO, będą oni odpowiedzialni za bieżące zarządzanie wszystkimi aspektami bezpieczeństwa poszczególnych elementów misji.

5. Przed objęciem swoich funkcji personel EUPOL AFGANISTAN uczestniczy w obowiązkowym szkoleniu w zakresie bezpieczeństwa, zgodnie z OPLAN. Personel uczestniczy również w regularnie organizowanych przez SMSO szkoleniach aktualizujących.”

8) Dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 15a

Monitorowanie wydarzeń

Komórka zajmująca się monitorowaniem wydarzeń obejmuje swoim działaniem EUPOL AFGHANISTAN.”

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
F. TEIXEIRA DOS SANTOS
Przewodniczący

WSPÓLNE STANOWISKO RADY 2007/734/WPZiB
z dnia 13 listopada 2007 r.
w sprawie środków ograniczających wobec Uzbekistanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 listopada 2005 r. w odpowiedzi na nadmierne, niewspółmierne i masowe użycie siły przez uzbeckie siły bezpieczeństwa podczas wydarzeń w Andidżanie w maju 2005 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2005/792/WPZiB w sprawie środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko Uzbekistanowi⁽¹⁾. Obowiązywanie niektórych środków ograniczających zostało przedłużone na mocy wspólnego stanowiska Rady 2006/787/WPZiB⁽²⁾. W dniu 14 maja 2007 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2007/338/WPZiB przedłużające obowiązywanie niektórych środków ograniczających wobec Uzbekistanu⁽³⁾, w którym przedłużono o sześć miesięcy obowiązywanie ograniczeń dotyczących wjazdu niektórych osób.
- (2) W dniu 15 października 2007 r. Rada wezwała władze Uzbekistanu do dalszych działań na rzecz praw człowieka. Wezwała Uzbekistan do pełnej realizacji międzynarodowych zobowiązań dotyczących praw człowieka i podstawowych wolności, a także praworządności, oraz w szczególności do: zapewnienia niczym nieograniczonego dostępu odpowiednich organów międzynarodowych do więźniów; nawiązania skutecznej współpracy ze specjalnymi sprawozdawcami ONZ w Uzbekistanie; pozwolenia wszystkim organizacjom międzynarodowym, w tym *Human Rights Watch*, na swobodną działalność w Uzbekistanie; uwolnienia obrońców praw człowieka i zaprzestania ich nękania; zaangażowania na rzecz praw człowieka w kontekście nadchodzącego posiedzenia Komitetu Współpracy UE-Uzbekistan oraz kontynuowania reform systemu sądownictwa, egzekwowania prawa i reform prawa dotyczącego policji. Postępy w osiągnięciu tych celów zostaną ocenione na podstawie sprawozdania szefów misji; będzie ono również zawierać ocenę zbliżających się wyborów prezydenckich.
- (3) Rada uważa, że należy przedłużyć o okres 12 miesięcy embargo na broń oraz obowiązywanie ograniczeń dotyczących wjazdu osób, które są bezpośrednio odpowiedzialne za masowe i niewspółmierne użycie siły w Andidżanie oraz za utrudnianie prac niezależnej komisji. Ograniczenia dotyczące wjazdu nie będą miały zastosowania przez okres sześciu miesięcy, tak, aby –

przy uwzględnieniu zobowiązań podjętych przez władze uzbeckie – zachęcić władze Uzbekistanu do podjęcia pozytywnych kroków mających na celu poprawę sytuacji w zakresie praw człowieka. Przed końcem tego okresu Rada sprawdzi, czy władze uzbeckie poczyniły postępy na rzecz osiągnięcia celów, o których mowa w motywie 2.

- (4) Wprowadzenie niektórych środków wymaga działania Wspólnoty,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE STANOWISKO:

Artykuł 1

1. Sprzedaż, dostawa, transfer lub wywóz do Uzbekistanu broni i podobnych materiałów wszelkiego rodzaju, łącznie z uzbrojeniem i amunicją, pojazdami wojskowymi i sprzętem wojskowym, sprzętem paramilitarnym i częściami zamiennymi do wyżej wymienionych, przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub z użyciem ich samolotów lub statków pod ich banderą, są zabronione niezależnie od tego, czy pochodzą z terytoriów państw członkowskich czy też nie.
2. Zabroniona jest sprzedaż, dostawa, transfer lub wywóz do Uzbekistanu sprzętu, który jest wymieniony w załączniku I i mógłby zostać wykorzystany do stosowania wewnętrznych represji.
3. Zabronione jest:
 - (i) dostarczanie pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi oraz z zaopatrzeniem, produkcją, konserwacją i użytkowaniem broni i podobnych materiałów wszelkiego rodzaju, w tym uzbrojenia i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu wojskowego, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionych, lub sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany, bezpośrednio lub pośrednio, do stosowania wewnętrznych represji w Uzbekistanie przeciw jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi lub w celu wykorzystania na terenie tego państwa;
 - (ii) finansowanie lub udzielanie pomocy finansowej związanej z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów wywozowych, w odniesieniu do jakiegokolwiek sprzedaży, dostawy, transferu lub wywozu broni i podobnych materiałów lub w odniesieniu do przyznawania związanej z tym pomocy finansowej, usług pośrednictwa i innych usług, jak również sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany, bezpośrednio lub pośrednio, do stosowania wewnętrznych represji w Uzbekistanie przeciw jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi lub w celu wykorzystania na terenie tego państwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, str. 72.

⁽²⁾ Dz.U. L 318 z 17.11.2006, str. 43.

⁽³⁾ Dz.U. L 128 z 16.5.2007, str. 50.

Artykuł 2

1. Artykuł 1 nie ma zastosowania do:

- (i) sprzedaży, dostawy, transferu lub wywozu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego, przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych lub do wykorzystania w ramach programów rozwoju instytucjonalnego ONZ, UE i Wspólnoty lub w ramach prowadzonych przez UE i ONZ operacji zarządzania kryzysowego;
- (ii) sprzedaży, dostawy, transferu lub wywozu broni i sprzętu, o którym mowa w art. 1, dla stacjonujących w Uzbekistanie sił uczestników Międzynarodowych Sił Wspierania Bezpieczeństwa (ISAF) oraz „Operacji Trwała Wolność” („*Operation Enduring Freedom*” – OEF);
- (iii) sprzedaży, dostawy, transferu lub wywozu sprzętu, który mógłby być wykorzystany do celów represji wewnętrznych, przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych;
- (iv) sprzedaży, dostawy, transferu lub wywozu pojazdów niebojowych, które zostały wyprodukowane lub wyposażone w materiały w celu zapewnienia ochrony przed pociskami balistycznymi i które przeznaczone są wyłącznie do wykorzystania w Uzbekistanie do celów obronnych przez personel UE i jej państw członkowskich;
- (v) zapewniania finansowania, pomocy finansowej lub technicznej związanej ze sprzętem, o którym mowa w pkt (i), (ii), (iii) i (iv);

pod warunkiem uprzedniego zatwierdzenia takiego wywozu i pomocy przez odpowiedni właściwy organ.

2. Artykuł 1 nie ma zastosowania do odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Uzbekistanu wyłącznie do użytku osobistego przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, Unii Europejskiej, Wspólnoty lub jej państw członkowskich, przedstawicieli mediów, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki w celu zapobieżenia wjazdowi na ich terytorium lub tranzytowi przez ich terytorium osób wymienionych w załączniku II, bezpośrednio odpowiedzialnych za masowe i niewspółmierne użycie siły w Andidżanie oraz uniemożliwienie prac niezależnej komisji.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państw członkowskich do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

3. Ust. 1 nie narusza zobowiązań państwa członkowskiego wynikających z prawa międzynarodowego, w przypadkach gdy:

- (i) jest ono państwem, na którego terytorium ma siedzibę międzynarodowa organizacja międzyrządowa;
- (ii) jest ono państwem, na którego terytorium odbywa się międzynarodowa konferencja zwołana przez Organizację Narodów Zjednoczonych, lub konferencja pod jej auspicjami; lub
- (iii) zastosowanie ma wielostronna umowa dotycząca przywilejów i immunitetów; lub
- (iv) zastosowanie ma Traktat pojednawczy (Traktat laterański) z 1929 r. zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Ust. 3 ma zastosowanie również w przypadkach, w których państwo członkowskie jest krajem przyjmującym Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

5. Rada jest odpowiednio powiadamiana o wszelkich przypadkach udzielenia przez państwo członkowskie zwolnienia na mocy ust. 3 lub 4.

6. Państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona z powodu pilnej potrzeby humanitarnej lub z powodu uczestnictwa w posiedzeniach międzyrządowych, także tych wspieranych przez Unię Europejską, gdy prowadzony jest dialog polityczny, który sprzyja bezpośrednio demokracji, prawom człowieka i praworządności w Uzbekistanie.

7. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać zwolnienia określone w ust. 6, przesyła Radzie pisemne powiadomienie. Zwolnienie zostanie uznane za udzielone, chyba że jeden lub więcej członków Rady wniesie sprzeciw na piśmie w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania informacji o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy jeden lub kilku członków Rady wniesie sprzeciw, Rada może postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia, stanowiąc większością kwalifikowaną.

8. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 i 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub tranzyt przez swoje terytorium osób wymienionych w załączniku II, zezwolenie ograniczone jest do celu, w którym zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 4

Stosowanie środków, o których mowa w art. 3, zawieszają się do dnia 13 maja 2008 r. Przed tą datą Rada dokona przeglądu sytuacji w Uzbekistanie oraz oceny postępów poczynionych przez władze uzbeckie na rzecz zapewnienia poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, a także praworządności.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne stanowisko ma zastosowanie przez okres 12 miesięcy. Wspólne stanowisko jest przedmiotem ciągłego przeglądu. Jest ono odpowiednio przedłużane lub zmieniane, jeżeli Rada uzna, że jego cele nie zostały osiągnięte.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne stanowisko staje się skuteczne z dniem jego przyjęcia.

Artykuł 7

Niniejsze wspólne stanowisko zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
F. TEIXEIRA DOS SANTOS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany do stosowania wewnętrznych represji

Sprzęt do celów wewnętrznych represji przewidziany w art. 1 ust. 2

1. Broń palna, amunicja i powiązany osprzęt, jak następuje:
 - 1.1. broń palna nieobjęta pozycjami ML 1 i ML 2 wspólnego wykazu uzbrojenia UE;
 - 1.2. amunicja przeznaczona specjalnie do broni palnej wymienionej w pkt 1.1 i specjalnie do niej zaprojektowane komponenty;
 - 1.3. celowniki do broni nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia UE.
2. Bomby i granaty nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia UE.
3. Pojazdy, jak następuje ⁽¹⁾:
 - 3.1. pojazdy wyposażone w armatki wodne, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do kontroli zamieszek;
 - 3.2. pojazdy specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane tak, aby mogły służyć jako rażące prądem tarcze;
 - 3.3. pojazdy specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane w celu usuwania barykad, również sprzęt budowlany wyposażony w elementy ochrony przed pociskami;
 - 3.4. pojazdy specjalnie zaprojektowane do transportu lub transferu więźniów lub aresztantów;
 - 3.5. pojazdy specjalnie zaprojektowane do rozmieszczania przenośnych zapór ⁽²⁾;
 - 3.6. części pojazdów wyszczególnionych w pkt 3.1–3.5 specjalnie zaprojektowane do kontroli zamieszek.
4. Substancje wybuchowe i powiązany z nimi sprzęt, jak następuje:
 - 4.1. sprzęt i urządzenia specjalnie zaprojektowane do wywoływania eksplozji środkami elektrycznymi lub nieelektrycznymi, w tym: urządzenia zapłonowe, detonatory, zapalniki, pobudzacze, lont detonujący oraz specjalnie zaprojektowane do nich części; oprócz sprzętu i urządzeń zaprojektowanych do określonych celów komercyjnych, obejmujących uruchomienie lub zadziałanie poprzez eksplozję innych urządzeń, których funkcją nie jest wywołanie eksplozji (np. zasobniki poduszek powietrznych w samochodach, urządzenia uruchamiające instalacje przeciwpożarowe);
 - 4.2. ładunki wybuchowe do cięcia liniowego nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia UE;
 - 4.3. inne substancje wybuchowe nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia UE i powiązane z nimi substancje, jak następuje:
 - a) amatol;
 - b) nitroceluloza (zawierająca więcej niż 12,5 % azotu);
 - c) nitroglukol;
 - d) czteroazotan pentaerytrytolu (PETN),
 - e) chlorek pikrylu;
 - f) 2,4,6-trinitrotoluen (TNT).
5. Sprzęt ochronny nieobjęty pozycją ML 13 wspólnego wykazu uzbrojenia UE, jak następuje ⁽³⁾:
 - 5.1. kamizelka kuloodporna wyposażona w elementy ochrony przed pociskami lub ranami kłutymi;
 - 5.2. hełmy wyposażone w elementy ochrony przed pociskami lub rozerwaniem, hełmy używane do ochrony w trakcie zamieszek, tarcze używane do ochrony w trakcie zamieszek oraz tarcze kuloodporne.

⁽¹⁾ Uwaga 1 Pozycja ta nie obejmuje pojazdów specjalnie zaprojektowanych do celów przeciwpożarowych.

⁽²⁾ Uwaga 2 Do celów pozycji 3.5 pojęcie „pojazdy” obejmuje przyczepy.

⁽³⁾ Uwaga Pozycja ta nie obejmuje:

- sprzętu zaprojektowanego specjalnie do celów sportowych;
- sprzętu zaprojektowanego specjalnie do celów bezpieczeństwa pracy.

6. Symulatory, inne niż objęte pozycją ML 14 wspólnego wykazu uzbrojenia UE, przeznaczone do szkoleń w posługiwaniu się bronią palną oraz specjalnie do nich zaprojektowane oprogramowanie.
 7. Sprzęt noktowizyjny i termowizyjny oraz wzmacniacze obrazu, inne niż objęte wspólnym wykazem uzbrojenia UE.
 8. Drut ostrzowy.
 9. Noże wojskowe, noże bojowe i bagnety z ostrzem o długości przekraczającej 10 cm.
 10. Urządzenia produkcyjne zaprojektowane specjalnie na potrzeby produktów wyszczególnionych w niniejszym wykazie.
 11. Specjalna technologia do opracowywania, produkcji i stosowania produktów wyszczególnionych w niniejszym wykazie.
-

ZAŁĄCZNIK II

Lista osób, o których mowa w art. 3

1. Nazwisko, imię: Almatov, Zakirjan
Płeć: męska
Tytuł, funkcja: były Minister Spraw Wewnętrznych
Adres: Taszkent, Uzbekistan
Data urodzenia: 10 października 1949 r.
Miejsce urodzenia: Taszkent, Uzbekistan
Numer paszportu lub dowodu tożsamości: nr paszportu DA 0002600 (paszport dyplomatyczny)
Obywatelstwo: uzbeckie
 2. Nazwisko, imię: Mullajonov, Tokhir Okhunovich
Alias: alternatywna pisownia nazwiska: Mullajanov
Płeć: męska
Tytuł, funkcja: były Pierwszy Wiceminister Spraw Wewnętrznych
Adres: Taszkent, Uzbekistan
Data urodzenia: 10 października 1950 r.
Miejsce urodzenia: Fergana, Uzbekistan
Numer paszportu lub dowodu tożsamości: nr paszportu DA 0003586 (paszport dyplomatyczny) ważny do 5.11.2009
Obywatelstwo: uzbeckie
 3. Nazwisko, imię: Mirzaev, Ruslan
Płeć: męska
Tytuł, funkcja: Minister Obrony, były doradca krajowy Narodowej Rady Bezpieczeństwa
 4. Nazwisko, imię: Ergashev, Pavel Islamovich
Płeć: męska
Tytuł, funkcja: pułkownik, dowódca brygady „Centrum”
 5. Nazwisko, imię: Mamo, Vladimir Adolfovich
Płeć: męska
Tytuł, funkcja: generał brygady, zastępca dowódcy brygady sił specjalnych Ministerstwa Obrony
 6. Nazwisko, imię: Pak, Gregori
Płeć: męska
Tytuł, funkcja: pułkownik, dowódca brygady szybkiego reagowania Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (jednostka 7332)
 7. Nazwisko, imię: Tadzhiev, Valeri
Płeć: męska
Tytuł, funkcja: pułkownik, dowódca niezależnego oddziału sił specjalnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (jednostka 7351)
 8. Nazwisko, imię: Inoyatov, Rustam Raulovich
Płeć: męska
Tytuł, funkcja: Szef SNB (Narodowych Służb Bezpieczeństwa)
Adres: Taszkent, Uzbekistan
Data urodzenia: 22 czerwca 1944 r.
Miejsce urodzenia: Sherabad, Uzbekistan
Numer paszportu lub dowodu tożsamości: nr paszportu DA 0003171 (paszport dyplomatyczny); także paszport dyplomatyczny nr 0001892 (utracił ważność 15.9.2004)
Obywatelstwo: uzbeckie
-